

EPISODE YERLİ

ÖZEL RÖPORTAJ:
• AHSEN EROĞLU &
İLKSEN BAŞARIR &
ŞEBNEM İŞİGÜZEL

- GÖKÇE EYÜBOĞLU
- DENİZ TEZUYSAL
- CEREN KOÇ

Murat
Yıldırım

AHMET MÜMTAZ TAYLAN
ile
İSTANBUL HESABI
ARKA BAHÇE

ŞİMDİ **GAIN**'DE

Yıllık Abonelikte
Aylık Sadece **13**,90 TL

GAIN

Kaliteli zaman, değerli içerik.

İSTEDİĞİN ZAMAN İSTEDİĞİN YERDE

EDİTÖRDEN // FULYA TURHAN

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

ÖZLEM ÖZDEMİR

ozlem@mylosyayingrubu.com

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

FULYA TURHAN

fulya@mylosyayingrubu.com

YAZI İŞLERİ

ENGİN İNAN

engin@episodedergi.com

YOLDAŞ ÖZDEMİR

yoldas@mylosyayingrubu.com

EDİTÖRLER

EZGİ ÖZCAN, ONUR BAYRAKÇEKEN,
SEVTAP TUZCU, YASEMİN ŞEFİK

GÖRSEL YÖNETMEN

CANSU ÖZCÖMERT

cansu@mylosyayingrubu.com

EPISODE YERLİ KAPAK FOTOĞRAFI

OZAN BALTA

REKLAM VE PROJE: YOLDAŞ ÖZDEMİR

yoldas@mylosyayingrubu.com

MYLOS YAYIN GRUBU YAYINCILIK

DANIŞMANLIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

Adına Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

ve imtiyaz Sahibi: ÖZLEM ÖZDEMİR

ŞUBAT 2021

AYLIK SÜRELİ YAYIN

ADRES: Caferağa Mah. Dr. Şakirpaşa

Sok. No: 3/A, Kadıköy - İstanbul

TEL: 0543 345 46 00

Episode' da yayımlanan tüm yazı, çizim ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi, yazar ve çizerin izni olmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organı ve sanal ortamlarda kullanılmaz.

KATMANLI BİR DÖNEM İŞİ: AZİZ

Episode Yerli'nin yeni sayısında kapak konuğumuz Murat Yıldırım. Sezonun merakla beklenen işlerinden birinde, Show TV'de yayınlanan Aziz dizisinde başrolde karşımıza çıkıyor başarı oyuncu. *Susunkunlar*'dan Asi'ye, *Fırtına*'dan Ramo'ya birçok farklı yapımda izleyicilerin karşısına geçen Murat Yıldırım, bu başarılı dönem dizisinde Aziz karakterine can veriyor. Biz de Murat Yıldırım'la oyunculuk kariyerini, bizi 1930'ların Hatay'ına götüren Aziz dizisini ve canlandırdığı karakterini konuştuğumuz keyifli bir röportaj gerçekleştirdik.

DasDas'ın yeni oyunu *Ağaçtaki Kız*, perdenin beğeniyle seyredilen işlerinden. *Ağaçtaki Kız*'ın başrolü Ahsen Eroğlu, oyunun yönetmeni ve uyarlama yazarı İlksen Başarır ve oyunun uyarlandığı aynı adlı romanın yazarı Şebnem İşigüzel'le *Ağaçtaki Kız*'ı konuştuk.

Son dönemde ekranların en beğenilen işlerinden biri de FOX TV'de yayınlanan *Evlilik Hakkında Her Şey* dizisi. Dizide Sanem Cevher karakterine hayat veren Gökçe Eyüboğlu'yla oyunculuk kariyerini, diziyi konuştuğumuz dolu dolu bir röportaj sizi bekliyor.

Dijital platformlarda izlediğimiz en sıcak, en samimi işlerden biri, BluTV'de izleyicilerle buluşan *Bonkis*. *Bonkis*'in yaratıcısı, yazarı ve başrol oyuncusu Deniz Tezuysal ile samimi bir röportaj gerçekleştirdik; mimarlıktan senaristliğe, oyunculuğa nasıl adım attığını ve *Bonkis*'i konuştuk.

Ekranların sevilen işlerinden, FOX TV'de yayınlanan *Aşk Mantık İntikam*'da Elif karakterine can veren Ceren Koç da röportaj konuklarımız arasında.

Yasemin Şefik, Sıradaki Şarkı Sana Gelsin köşesinde GAIN Orijinal dizisi *Duran*'ı konuk etti.

Ve Episode editörleri, şubat ayında başlayacak yeni dizileri, programları ve mutlaka izlemeniz gereken kısa filmleri de yine sizler için derledi.

Keyifli okumalar...

CUMA GÜNÜ PLANI:

D-SMART GO GO GO!

Dawson's Creek

Kadrosunda Katie Holmes, James Van Der Beek ve Michelle Williams gibi usta isimlerin yer aldığı efsane gençlik dizisi Dawson's Creek tüm bölümleriyle D-Smart GO'da!

© 1998 Columbia TriStar Television, Inc. All Rights Reserved.

İçeriğin izlenebilmesi için ilgili D-Smart paketlerine abone olunması gerekmektedir.

D-SMART

YENİ DİZİLER	04
RÖPORTAJ: AHSEN EROĞLU& İLKSEN BAŞARIR & ŞEBNEM İŞİGÜZEL	07
YENİ PROGRAMLAR	13
RÖPORTAJ: GÖKÇE EYÜBOĞLU	15
YENİ KISA FİMLER	21
KAPAK KONUĞU _ MURAT YILDIRIM	23
BİR AYAKTA KALMA HİKÂYESİ: “DURAN”_ YASEMİN ŞEFİK	38
RÖPORTAJ: DENİZ TEZUYSAL	40
RÖPORTAJ: CEREN KOÇ	55

15

23

40

SON NEFESİME KADAR

ÜÇ KIZ KARDEŞ

OĞLUM

YENİ DİZİLER

SON NEFESİME KADAR - FOX

FOX ekranlarında çok yakında seyirciyle buluşmaya hazırlanan, Pastel Film imzalı *Son Nefesime Kadar*, BBC'nin BAFTA ödüllü *Happy Valley* dizisinin Türkiye uyarlaması olarak ekranlara gelecek. Nurgül Yeşilçay, Emre Kınay ve Ertan Saban'ın başrollerini paylaştığı dizide Begüm Birgören, Rojda Demirer gibi başarılı isimlerin yanı sıra genç yıldızlar İpek Filiz Yazıcı, Emre Bey ve Baran Bölükbaşı da rol alıyor.

Birçok başarılı formatın daha önce de yerel uyarlama çalışmalarını yapan Hatice Meryem'in uyarladığı *Son Nefesime Kadar* dizisinin yapımcılığını Yaşar İrvül ve Efe İrvül üstlenirken yönetmen koltuğuna Deniz Çelebi Dikilitaş oturuyor.

ÜÇ KIZ KARDEŞ - KANAL D

Yapımını Süreç Film, yapımcılığını Ali Gündoğdu ve İnci Gündoğdu'nun üstlendiği Kanal D'nin yeni dizisi *Üç Kız Kardeş*'in oyuncu kadrosunda Reha Özcan, İclal Aydın, Berker Güven, Özgü Kaya, Almıla Ada, Melisa Berberoğlu, Veda Yurtsever, Tayfun Eraslan, Benian Dönmez, Nazlı Senem Ünal,

Murat Çıdamlı, Demircan Kaçel, Vural Şahanoğlu, Hakan Atalay, Emre Kılıncım, Mert Özcan, Ece Baliç gibi birbirinden başarılı isimler rol alıyor. Yönetmen koltuğunda Eda Teksöz'ün oturduğu *Üç Kız Kardeş*'in senaryosunu ise Betül Yağsağan kaleme alıyor.

İclal Aydın'ın satış rekorları kıran *Üç Kız Kardeş* romanından uyarlanan dizinin çekimleri Ayvalık'ta devam ediyor.

ADI SEVGİ - ATV

Yapımcılığını Koliba Film'in üstlendiği, Yunus Emre Yıldırım ve Gizem Güneş'in başrollerini paylaştığı dizi, öğrencileri için her şeyi göze alan genç bir öğretmenin kararlılıkla, sevgiyle ve fedakârlıkla öğrencilerde, ailelerde ve bütün kasabada yarattığı değişimi anlatıyor.

BABA - SHOW TV

Show TV'nin Ay Yapım imzalı iddialı dizisi *Baba*, Anadolu kasabasında yaşayan Saruhanlı ailesinin mütevazı hayatının değişimini konu alıyor. Dizinin başrollerinde Uluslararası Emmy ödüllü oyuncu Haluk Bilginer ile Tolga Sarıtaş yer alırken başarılı oyunculara Beril Pozam, Ayda Aksel, Özge Yağız, Hakan Kurtaş eşlik edecek. Senaryosunu Gökhan Horzum ve Ekin Atalar'ın yazdığı *Baba*'nın yönetmenliğini ise Çağrı Bayrak üstleniyor.

OĞLUM - SHOW TV

Ay Yapım tarafından çekilen ve başrollerini Canan Ergüder, Songül Öden, Nihal Yalçın, Serhat Teoman, Timur Acar ve Feyyaz Duman'ın paylaştığı *Oğlum* dizisinde farklı kesimlerden gelen iki ailenin vurucu hikâyesi seyirciyle buluşacak. Dizi, ebeveynlerin çocuklar üzerindeki etkisini çarpıcı bir örnekle ortaya koymaya hazırlanıyor.

Oğlum'un proje ve senaryo tasarımı Ahmet Katıksız üstlenirken Hürer Ebeoğlu ve Sevgi Yılmaz'ın kalemi Gökçen Usta'nın rejisiyle buluşuyor.

AYAK İŞLERİ 2. SEZON - GAIN

Tecrübeli görev adamı Vedat ve her şeyi sorgulayan politik doğrucu Evren, Sermet Bey'in "aşırı önemli" ayak işleri ve bu kez biraz da kendi hesapları için yeniden yollara dökülüyor! Türlü aksiyon ve kavgagürültü ile kişisel gelişim ve empatinin kol kola olduğu yeni maceralarda rota bu kez İzmir'e doğru çevriliyor. En sevilen GAIN Orijinallerinden *Ayak İşleri*, 2. sezonuyla "bomba gibi" geliyor.

BABA

ADI SEVGİ

AYAK İŞLERİ

ERKEK SEVERSE - BEIN CONNECT

Yönetmenliğini Ömür Atay'ın, senaryosunu Aslı Zengin'in yazdığı *Erkek Severse*, beIN CONNECT orijinal dizilerinden. Başrollerini Alperen Duymaz, Büşra Develi, Yasemin Kay Allen ve Görkem Sevindik'in paylaştığı romantik komedi türündeki dizi; eşinden boşanmış ve çocuklarını büyüten bir anne olan Zeynep'in, tanınmış ve başarılı bir CEO olan Kenan Acarsoy ile tesadüfler sonucu tanışmasıyla gelişen olayları anlatıyor.

BİZDEN OLUR MU? - BLUTV

Başrollerinde Deniz Işın ile Sarp Bozkurt'un yer aldığı dizi, aşk hayatında mutlu olamamak gibi bir ortak noktası bulunan ikilinin bir ilişki kitabına başvurmasıyla yaşadıklarını anlatıyor. Yaklaşık 15 dakikalık bölümlerden oluşan dizinin yönetmenliğini Emre Bahadır Çirakoğlu üstleniyor.

SOKAĞIN ÇOCUKLARI 4. SEZON - BLUTV

BluTV'nin adrenalin yüklü fenomen dizisi *Sokağın Çocukları*'nın dördüncü sezonunda sular durulmuyor! Üçüncü sezonda Suriye'de Faysal Aziz'i öldüren Onur Akbay ve çetesi, bu kez Faysal'ın ağabeyi Malik'le karşı karşıya gelecek.

AŞK KUMARDIR - EXXEN

Yapımcılığını Hap Film Yapım'ın, yönetmenliğini İ. Nezh Helvacıoğlu'nun üstlendiği, senaryosunu *Bir Kadın Bir Erkek*'in senaristlerinden Murat Dişli ve Zeki Enes Akkan'ın yazdığı komedi türündeki *Aşk Kumardır*'ın başrollerini Ecem Erkek, Barış Yıldız, Seda Türkmen, Efe Tunçer, Elit Andaç Çam, Emre Taştekin paylaşıyor.

Exxen'de yayınlanacak ve her bölümü yaklaşık 20 skeçten oluşacak dizide kadın-erkek ilişkileri, arkadaşlıklar, zaafılar ve absürt durumlar farklı bir komedi anlayışıyla ele alınıyor.

İLGİNÇ BAZI OLAYLAR 2. SEZON - EXXEN

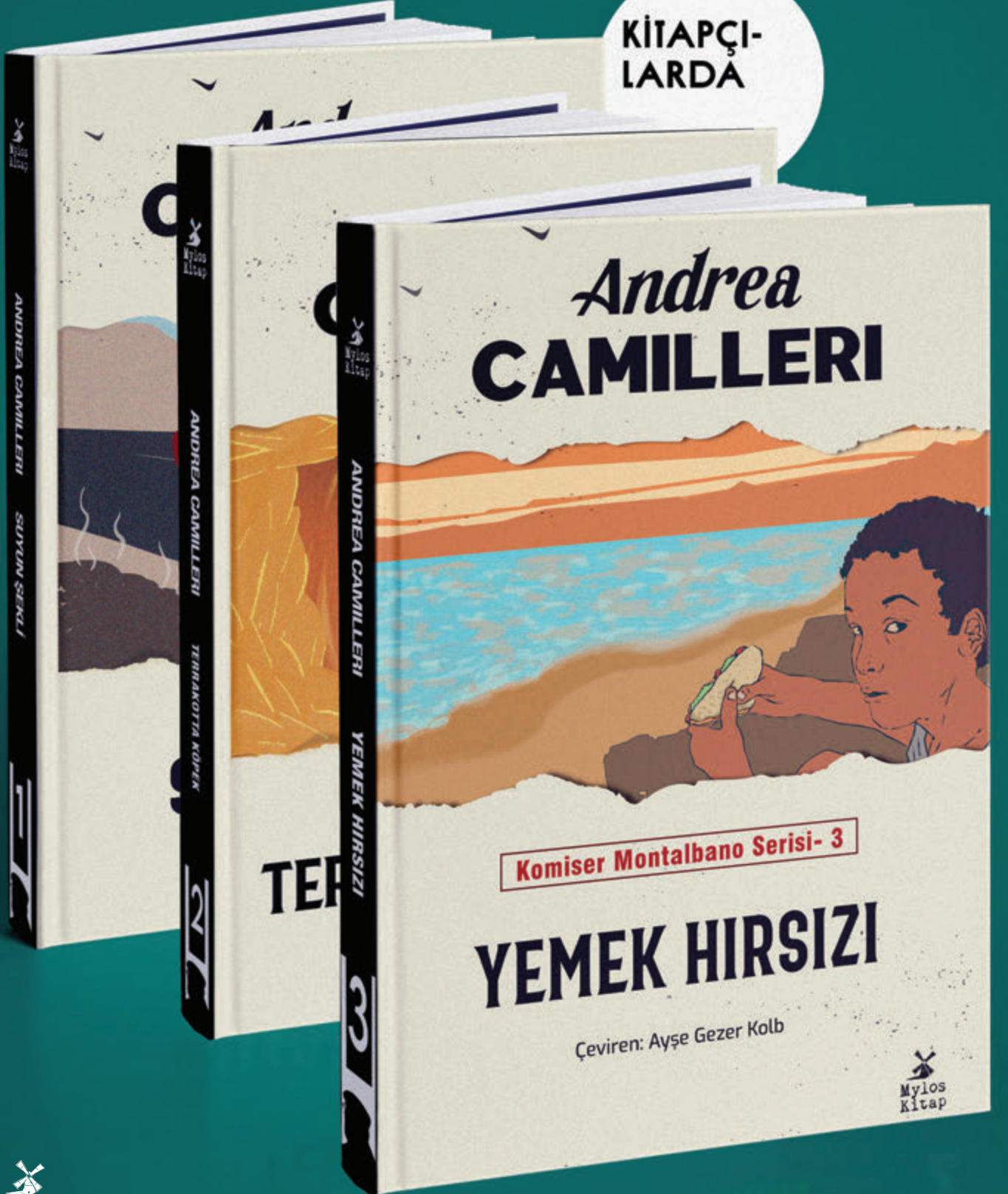
Yapımcılığını NuLook Production ve Kutu Film'in yaptığı, yönetmenliğini ve senaryosunu İbrahim Büyükkak'ın üstlendiği, başrollerini ise İbrahim Büyükkak, Özgür Emre Yıldırım, Melis Babadağ, Özgür Turhan, Duygu Karaca, Nursena Yılmaz ve Meral Çetinkaya'nın paylaştığı *İlginç Bazı Olaylar*, 2. sezonu ile Exxen'de yayınlanacak.

İbo, hayallerinin peşinden İstanbul'a gelir. Kariyerine yeni bir yol çizmeye çalışırken her bölüm yeni maceralarla karşılaşır. İstanbul'da hayatta kalmaya çalışırken arkadaşları ve ailesi, İbo'ya yardımcı olmak ister fakat farkında olmadan ona yeni zorluklar çıkarırlar. İbo bu zorlukların üstesinden gelip hayatta kalmayı başarabilecek midir yoksa Bursa'ya ailesinin yanına mı dönecektir?

POLİSİYENİN USTA YAZARLARINDAN
ANDREA CAMILLERİ'NİN KOMİSER
MONTALBANO SERİSİ İLK KEZ TÜRKÇEDE!

KİTAPÇI-
LARDA

AHSEN EROĞLU

&

İLKSEN BAŞARIR

ağaçtaki kız

RÖPORTAJ ECE YASSITEPE AYYILDIZ

&

ŞEBNEM İŞİGÜZEL

İstanbul'da kültür sanatın kalbinin attığı yeni bir yerdeyiz: Metropol AVM'nin içinde yer alan DasDas'ın yeni oyunu *Ağaçtaki Kız*'ı; içtenliği, gülüşü, heyecanıla başrol oyuncusu Ahsen Eroğlu, oyunun yönetmeni ve uyarlayanı İlksen Başarır ve kitabın yazarı usta kalem Şebnem İşigüzel ile konuştuk. *Ağaçtaki Kız*, Ahsen Eroğlu'nun ilk tiyatro deneyimi ve tiyatro sahnelerinde kendisini daha çok seyredeceğiz gibi duruyor. Heyecanı sahneye ve konuşmalarına yansıyor. İçtenliğiyle bütün sahneyi dolduruyor Ahsen Eroğlu. Üç başarılı kadının bir arada olduğu *Ağaçtaki Kız* üzerine çok keyifli bir sohbet gerçekleştirdik. Size de keyifli okumalar dilerim.

İlksen Hanım, DasDas'ta Türkçeye çevirdiğiniz oyunlar sahnelendi, TV ve sinema dünyasında senaryolarınızı, yönetmenliğinizi de biliyoruz ama uyarlama ve tiyatro yönetmenliği sizin için bir ilk. Romanı sahneye uyarlamak sizin fikriniz miydi?

İLKSEN: Söylediğiniz gibi ilk defa bir oyun yönettim. DasDas açıldığından beri buradayım, çevirdiğim dört oyun oynandı DasDas'ta; oyunların bütün prodüksiyon, prova süreçlerinde ve sonrasında zaten bilfiil buradaydım. Şebnem ile başka bir oyun üzerinden tanışmıştık, sonra da kitaplarını okuduk, *Ağaçtaki Kız*'ı okuyunca Mert (Fırat) ile bir şey hissettik, sonra Şebnem'le konuştuk bu kitabı oyun yapmak istediğimize dair. Tabii bunların hepsini pandemiden önce konuşmuştuk, o ara beraber çalışmaya başladık, araya pandemi girdi, sonra pandemi bitti. Yani bir metni sahnede anlatabilecek biçime getirmek için uzunca bir çalışma oldu pandemi süresince, sonrasında oyuncularla prova süreci başladı. Roman, ülkemizin yakın ve acı tarihini anlatıyor, hepimizin de bununla ilgili yaşadığı çok büyük ve üzücü deneyimler var. Sesimizi çıkaramadığımız şeyler, çıkardığımız şeyler var. Dolayısıyla bu romanın herkese ulaşmasını istedim, romanı okuduğumdan beri bu hikâyeyle ilgili bir şey yapmam gerektiğini hissettiğim için başladım çalışmaya aslında.

Prova süreci ne kadar sürdü?

İLKSEN: Oyuncularla beraber olan prova sürecimiz 8 hafta. 8 hafta boyunca bilfiil her gün çalıştık neredeyse, haftada 1 gün ara verdik. Oyun iki kişilik, anlatması ve oynaması zor bir metin.

Ahsen Hanım sizin de ilk tiyatro deneyiminiz bu oyun. Role hazırlanırken neler hissettiniz, nasıl hazırlandınız?

AHSEN: Aslında uzun zamandır tiyatro yapmayı bekliyordum. Pandemiden önce anlaştığım başka bir tiyatro oyunu vardı ama tam başlayacakken bir türlü denk gelemedik. Ben her şeyin zamanında olması gerektiğine inanıyorum, olmuyorsa da çok zorlamıyorum. O oyun bir türlü olmamıştı, sonra İlksen'le görüşmeye başladık, o sırada setteydim, çok yoğun bir tempodaydım, araya biraz zaman girdi, sonra görüştük ve oyunu okumamı istediğini, metni gönderdiğini söyledi. Dizin de bitmesine yakın bir dönemdi, aslında çok yapmak istiyordum ama bir yandan da gerçekçi gelmiyor, çünkü biliyorum ki araya bir iş girecek. Küçük bir tatil yapmak için İzmir'e kaçtım, o sırada filmimizin provaları devam ediyordu, İstanbul'a günübirlik gidip geliyordum, projede bir sessizlik oldu, ertelendiğini öğrendim. O sırada İlksen beni oyun için tekrar aradı, hemen DasDas'a gittim, hızlıca konuştuk orada; tamam dedim İlksen'e. Çünkü hikâyeyi okuduğumda beni bambaşka bir yere götürdü. Bir kızın en yakın arkadaşıni kaybediyor olması bende de bir anıyı çağırıyordu. Zaten ilk okuduğumda da gözlerim dolmuştu. Hemen menajerime haber verdim, bir hafta ara verdik, prova sürecine girdik. İlk gün o kadar umutsuzdum ki İlksen sürekli benimle uğraşmak zorunda kaldı, "Olaacak, merak etme," diye teselli etti. Çünkü büyük bir korku yaşadım, bilmediğim bir iş yapıyorum, yeni bir sektöre girmiş gibi bir his bu. Bir de gerçekten sözüne, görüşüne çok güvendiğim insanların da izleyip beni başarısız bulma ihtimallerini düşününce çok uzun süre küçük anksiyeteler yaşadım. Ama herhalde çok çalışmanın verdiği bir özgüven oldu, çünkü saat saat

bile nasıl geliştirdiğimizi gördük. Bunlardan sonuç aldığımızı fark ettikçe günbegün inancım da arttı.

Provalarda sizi çok sarsan ya da heyecanlandıran anlar oldu mu?

AHSEN: Bizi en çok etkileyen çalışmalardan biri babaannenin hikâyesini işlerken oldu. Sadece ezberiyle ilgili değil, babaannenin hikâyesi her seferinde en iyi yaptığımızı düşündüğümüz ama en ağır olan bölümdü çalışırken; diğer hikâyeler de öyle ama çok daha vurucu bir anısı olduğunu söyleyebilirim babaannenin.

Bir de ufak tefek aksilikler yaşadık, herkesin başına geliyordur eminim, son 1 hafta kala sandalyeden düşüp ayağımı sakatladım. Bir de prova sürecimizin 3. haftasında partnerim Tunahan dahil oldu, üç hafta boyunca aslında partner olmadan çalıştım ve en büyük heyecanı sanırım orada yaşadım; kim gelecek, uyum yakalayabilecek miyiz partnerimle? En çok onu merak ediyordum. Tunahan ekibe dahil olunca çok mutlu oldum. Sonrası prova sürecinde epey verimli geçti; zordu, kolay oldu diyemem ama sonuçlarından kendi adıma çok memnunum.

Şebnem Hanım, romanınızı öldürülen gençlere adadığınızı belirtmişsiniz ve önemli yazarlardan da alıntılar var romanda. Romanı yazarken sizi harekete geçiren ne oldu, alıntılarınız yazarların sizdeki etkisinden de bahsedebilir misiniz?

ŞEBNEM: 2008'de Almanya'da bir eleştiri yayımlanmıştı kitaplarımla ilgili. Orada başka bir dilden gelince, insanlar beğenince de romanı coşkuyla kucaklıyorlar ve övgüler büyüyor. O eleştiride benim bu coşkulu anlatma halimi Calvino'yla kıyaslıyorlardı. Ben de Alman eleştirmenlerin dünya edebiyatından büyük bir isimle beni kıyaslamasından çok mutlu oldum. Calvino'nun *Ağaca Tüneyen Baron*'u da ağaçlar üstünde geçer, bir büyük eseri yeniden başka türlü bu zamanda yazabilir miyim diye düşündüm. Calvino'yu da çok severim. Sonra böbrek iltihabı geçirdim, bir süre hastanedeydim ve şehirde

"MÜTHİŞ BİR EKİP KURULDU OYUN İÇİN, KİTABIMDAN DAHA GÜZEL VE PARLAK BİR ŞEY ORADA KANAT ÇIRPIYOR, CANLANIYOR, HAYAT BULUYOR GİBİ GELİYOR BANA, AYAYRI BİR DÜNYA KURULDU. AHSEN'E AĞAÇTAKİ KIZIM DİYORUM, İNCİ TANESİ GİBİ, TUNAHAN İLE İKİSİ ÇOK PARLAKLAR. BİRÇOK GENÇ İNSANIN MÜTHİŞ ÇABASIYLA, İLKSEN'İN ZARİF VE MÜTHİŞ REJİSİYİLE, MÜZİĞİYLE, IŞIĞIYLA BENİ AŞAN, METNİMİN ÖTESİNE GEÇEN BİR ŞEY OLDU BU OYUN..." (ŞEBNEM İŞİĞÜZEL)

“PROVA SÜRECİNDE BAŞINDAN SONUNA KADAR KENDİ ADIMA EN BÜYÜK DİRDİM AĞAÇTAKİ KIZ’IN ANLATTIĞI HİKÂYELERİN NE KADAR AĞIR OLURSA OLSUN EN SAMİMİ ŞEKİLDE SEYİRCİYE GEÇMESİNİ SAĞLAMAKTI. ÇÜNKÜ SEYİRCİYİ AĞLATMAK ÇOK KOLAY BU HİKÂYELERLE, ONLARA DOKUNMAK KOLAY AMA GERÇEK BİR YERDEN YAPMAK İSTEDİM BUNU.”
(AHSEN EROĞLU)

isyan çıkmıştı. Kimse bana ulaşamıyordu, hastaneye gelemiyordu, yalnız kalmıştım koca hastane odasında; bir ağaç, hastane penceresinden içeri giriyordu. Ağaç ve ben böyle bir başımızayız. Orada kuş gibi o fikir kafama kondu. Calvino, o ağaç, orada yalnız kalmak ve bu memleketin hali, çocuklar ve gençler. Çok üzüldüğüm genç ölümler oldu. Ve bunları başka türlü anlatmak, başka bir yerden anlatmak, bu hikâyenin geleceğe kalmasını istemek, arzulamakla ilgili bir duygum vardı. Belki kitabın başındaki epigraf o yüzdendi, kitabı da önceden özetlemek için. Bu duyguyla başladım kitabı yazmaya.

Aslında kitaplarımın uyarlanmasıyla ilgili garip bir katılığım vardı, hatta nemrutluk diyebiliriz; aslında bana hiç yakışmayacak bir tavır. İlk kitabım yayımlandığında çok gençtim; Atıf Yılmaz gibi çok değerli isimler film yapılmasıyla ilgili teklifler getirdiler, bunları nezaketle reddettim çünkü bence kitap olarak kalması gereken metinlerdi onlar. 2004’te çok garip bir şekilde aydınlandım diyeceğim. Kızım, 6 yaşındaydı, yayınevinde yayıncım ona, “Biliyor musun, biz Oğuz Atay’ın kızıyla çok iyi anlaşıyoruz, çok akıllı bir kadın,” dedi, birden ileride hayatta olmayacağım, kitaplarımla ilgili kararları çocuklarım verecek ve onlar belki de benden daha esnek olacaklar diye düşündüm. Sonra kitaplarımın uyarlanması konusunda neden bu kadar katı olduğuma kafa yordum.

Oğuz Atay’ın *Tehlikeli Oyunlar*’ı yıllarca oynadı ve çok güzel bir oyundu. Oğuz Atay’a bu proje için gidilseydi, iki salıncak olacak ve biz bu metni oynayacağız deselerdi nasıl yaklaşırdı diye düşündüm. Sonra İlksen’le tanıştım, İlksen’in sineması çok kıymetli benim için, DasDas’ın arkasındaki büyük fikir, oyunlar, sahneledikleri... Mert ve İlksen bana çok güven verdiler. Yakışacağını düşündüm. Müthiş bir ekip kuruldu oyun için, kitabımdan daha güzel ve parlak bir şey orada kanat çırpıyor, canlanıyor, hayat buluyor gibi geliyor bana, apayrı bir dünya kuruldu. Ahsen’e Ağaçtaki Kızım diyorum, inci tanesi gibi, Tunahan ile ikisi çok parlaklar. Birçok genç insanın müthiş çabasıyla, İlksen’in zarif ve müthiş rejisiyle, müziğiyle, ışığıyla beni aşan, metnimin ötesine geçen bir şey oldu bu oyun... Sinema ile tiyatronun burada buluşmasını da çok kıymetli buluyorum. Galada çok fazla sinemacı dostumuz vardı. Sinema ve tiyatro işbirliği de var oyunda, İlksen başka bir şey birleştirdi burada. Ahsen’i *Sardunya* filminde izlemiştim, aklımın bir köşesine yazmıştım, ışıldıyordu orada da. Ahsen’in oyunda olacağını öğrenince çok sevindim, Tunahan’la müthiş bir ikili oldular, benim Yunusumun ve Ağaçtaki Kızımın daha ötesindeler, ete kemiğe büründüler. Tiyatro da edebiyata çok yakın bir dünya, o yüzden Ağaçtaki Kız’ım çok emin ellerde.

Ahsen Hanım, duygusal olarak çok yoğun bir karakteri canlandırıyorsunuz. Bizi Ağaçtaki Kız karakteriyle tanıştırmamız mümkün mü?

AHSEN: Öncelikle şunu söylemek istiyorum, Ağaçtaki Kız’ı bu kadar prova sürecinden sonra ilk okuduğum haliyle aynı yere koymuyorum, ilk başta çağırdığı arkadaşlık hikâyemi çağırtmıyor çünkü Ağaçtaki Kız’ın hikâyesinin içine girdim.

Ben kitabı hâlâ oyunlardan önce kendime bir saat ayırıp okuyarak oyunun içine çok yavaş bir şekilde adapte etmeye çalışıyorum ve hâlâ yeni şeyler eklediğim oluyor Ağaçtaki Kız’ın repliklerine. Tabii bunları danışarak yapmaya çalışıyorum. Ağaçtaki Kız aslında bence hepimiziz. Şebnem Hanım buradayken onun yazdığı bir karakteri anlatmaktan biraz utaniyorum aslında ama bana hissettirdiği şey bu. Ağaçtaki Kız bence herkesin sesi ve hatta bazılarımızın içinde susmuş olan herkes. Ağaçtaki Kız’ın birçok hikâyesi var, özellikle kadınların hikâyesini ağaca çıktığı andan itibaren anlatmaya başlıyor. Aslında repliklerden biri, belki bunu söyleyebilirim, dökülüyor. Kız gerçekten kendisi-

ne hem ölümü hem de yaşamı layık görüyor. Kendisini cezalandırıyor mu yoksa kurtardı mı; ikisini bir arada yaşadığı için zaten ağacın üstünde ama bir isyanı da var. Bu yüzden kesinlikle Ağaçtaki Kız’ın bir çocuk olduğunu düşünmüyorum. Çok küçük yaşta olgunlaşmış bir insan ve onun neler için yakındığını, nasıl dertleri olduğunu dinlemeye başladığınız ilk andan itibaren seyirci anlamaya başlıyor bence. Herkesin toplumsal hafızasına dokunan hikâyeler anlatıyor bu kız, izleyen herkes kendisiyle mutlaka bir bağ kurarak çıkıyor oyundan. Oyun bittikten sonra insanlardan sadece bunu duyuyorum. Aslında bir ders de çıkarıyor seyirci izledikten sonra.

Şunu da eklemek istiyorum; prova sürecinde başından sonuna kadar kendi adıma en büyük derdim Ağaçtaki Kız’ın anlattığı hikâyelerin ne kadar ağır olursa olsun en samimi şekilde seyirciye geçmesini sağlamaktı. Çünkü seyirciyi ağlatmak çok kolay bu hikâyelerle, onlara dokunmak kolay ama gerçek bir yerden yapmak istedim bunu. Bazen çok daha iyi sonuçlar alıyorum, bazen istediğim sonucun biraz altında olabiliyor. Ama o hikâyeleri acıyla oynamak istemedim. Bunları oynayıp seyirciyi sadece üzelim değildi derdimiz.

İlksen Hanım, oyunculara nasıl karar verdiniz, nasıl bu kadar doğru isimleri belirlediniz?

İLKSEN: Aslında Ağaçtaki Kız’ın metnini Ahsen’den başka kimseye göndermedik. Çünkü Ahsen’i televizyonda izlediğim andan itibaren hep şöyle bir şey düşündüm; Ahsen, TV’de gördüğümüzden daha büyük bir enerjiye sahip. Dolayısıyla sahnede çok parlayacağını düşündüm Ahsen’in. Ben filmde ya da DasDas’taki diğer oyunlarda bu kişi o kişi cast’ı yapmaya çalışmıyorum hiçbir zaman. O kişinin gerçekten bunu doğru anlatabilmesi, sahnede doğru oyunu kurabilmesi ve o enerjiyi seyirciye geçirebilmesi bizim için önemli olan. Bunun olacağına çok inanarak Ahsen’e gönderdim oyunu. Oyunu izleyen herkesin Ahsen’le ilgili, “Evet, Ağaçtaki Kız Ahsen’miş!” demesi tabii ki hepimizin çok hoşuna gidiyor. Şebnem’in kitabında ağaçtaki kızın ağzı, o yaşta biri konuşuyor kitapta. Hikâyeyi öyle anlatıyor, burada önemli olan bizim o dili kaybetmememizdi, zaten o yüzden kitaptan uzaklaştığımız hiçbir yer olmadı; hatta burası zor mu dedikimizde sadece cümlelerin içindeki kelimelerin yerini değiştirdik, ben pek izin vermedim açıkçası orada başka değişiklikler olmasına çünkü beni etkileyen şey Şebnem’in yazdığı dil o noktada.

Tunahan da DasDas’ta *Delî Bayramı*’nda oynuyor. *Delî Bayramı*’nda çok ufak bir rolü olmasına rağmen onun sahnesinin geldiği yerlerde gerçekten iyi oynadığını düşündüm ve sahnede iki karakter arasında kontrast olmasına dikkat ettim.

Tunahan ile çok kısa bir seçme yaptık, oyunda abisiyle ilgili bir tiradı var, ona çalışıp geldi seçmeye ve çalışmaya başladık. Sahnedeki uyumu yakalamak için çok uğraştık, çok çalıştık. Çünkü gerçekten metni çok iyi anlamak, o duyguya kendi içimizde varmak gerekiyor. Prova sürecinde beni en çok zorlayan şey bu oldu, duyması zor şeyler söylüyoruz aslında seyirciye ve kendimize de, insan bazen çok yoruluyor, uzaklaşmak istiyor ya, metin gerçekten kafanıza bunu balyoz gibi vuruyor, “bunları unutamazsın, bunlar yaşandı ve bununla yüzleşmek zorundasın”ı bize söylüyor metin.

Dolayısıyla bazı günler çok zorlandığım provalar oldu, her gün çalıştığımız için artık olmuyor mu, yapamıyor muyuz gibi yabancılaşmaya başlıyorsun. O yüzden kendimi her gün tazeleyip provaya gelmek gibi bir görevim vardı yönetmen olarak, zorlandığımız şeyler oldu ama çıkan işten, sahnede gördüğümüz şeyden mutluyum.

Şebnem Hanım'ın dilinden çok uzaklaşmamayı tercih ettiğinizi söylediniz. Peki, oyunculuk anlamında ne kadar serbest bıraktınız oyuncularını ya da Cem Yılmaz'ı dekor, ışık hazırlarken? Bu konuda yönetmen olarak müdahaleniz nasıl, ne kadar oldu?

İLKSEN: Ben oyuncularla çok rahat çalışan biriyim, filmlerde de öyle. Karşımdaki oyuncuya oyun verirken de hiçbir zaman oyunculuk tarif etmem. Ben sadece oradaki duyguyu anlatmaya ve oradaki cümlelerin altmetnini hepimizin doğru anlamasına odaklanıyorum. Biz sadece metni çok iyi anlamaya çalıştık, dolayısıyla oyunculukla ilgili en çok çalıştığımız şey bu, metnin içine girmek ve hissetmek. Cem Yılmaz'ın zaten tüm oyunlarımızda beraber çalıştığımız, her şeye sonsuz güvendiğim biri. Dekor aşamasında da birlikte çalıştık. Tamen metne hizmet edecek bir çalışma yürüttük. Prova sürecindeki oyunculuk çalışmasını Ahsen daha iyi anlatır.

AHSEN: İlksen burada olduğu için söylemiyorum ama sanırım en büyük şansım ilk oyunumda İlksen gibi bir yönetmenin olmasıydı; çünkü ben biraz motivasyonla çalışan biriyim ve ağır sözler söyleyen bazı hocalar olur, ustalar olur, öyle bir çalışma halim maalesef olamıyor, hemen heyecanlanıyorum, elim ayağım birbirine giriyor. O yüzden İlksen çok iyi çalışabileceğim, bir sürü şey öğrenebileceğim, rahat edebileceğim, panik yapmayacağım bir yönetmendi. Karakterinden dolayı da böyle çalıştığını gördüm, öğrendim zaman içerisinde. O disiplini ve sınırı da çok güzel ayarladığını düşünüyorum; çünkü o samimiyeti yakaladığımız, sohbet ettiğimiz prova dışı anları hiçbir zaman prova sürecine dahil etmedi ve provaya girdiğimiz ilk andan çıkıncaya kadar ne kadar gerilirsek, ne kadar yorulursak yorulalım işin özünden uzaklaşmadan çalıştık. Prova sürecinde de Tunahan'la uyumumuz çok önemliydi; çünkü zaten Tunahan gelene kadar ben Ağaçtaki Kız'ın anlattığı hikâyelerin çoğunu ezberlemiş, her gün yeni bir anlam bulduğum bir aşamaya gelmişim. Örneğin metni okuyorum, ezberimi söylüyorum, daha herhangi bir provamız yok o sırada, hâlâ söylediği cümlelerin altındaki anlamı yeni buluyor gibiydim. Bu durum son provada bile değişmedi. Son gün bile "bunu bu yüzden söylüyormuş" diye keşfettiğimiz şeyler oluyordu.

Kitapta kızın konuşma dili o kadar güzel ki, iki oyun arasında zaman girdiğinde ister istemez konudan uzaklaşıyorsunuz, hafta içi başka işler giriyor araya, sonra tekrar kendinizi toparlayıp eşyalarınızla birlikte DasDas'a geliyorsunuz. Orada zihnimi hemen Ağaçtaki Kız'ın dünyasına çekmem gerekiyor. Bir tanecik satır bile okumam beni Ağaçtaki Kız'a hemen ça-

ğırırıyor. Bu süreçte kitapla bu kadar bir arada olmak da yetmedi tabii; hâlâ Ağaçtaki Kız'ın anlattığı arkadaşlarının hikâyelerine dair videolar, Tunahan'ın oynadığı karakterin yaşayacaklarına dair videolar, babaannenin anlattığı hikâyeye ilgili keşfetmediğim yeni videolar izliyorum. Geçen gün, 6-7 Eylül olaylarını yaşamış bir kadının videosunu buldum ve kadın benim şu an yaşadığım sokakta yaşamış 50'li yıllarda, o dünyanın hemen içine giriveriyorsunuz bunları izleyince. Araştırma sürecim bitmedi, prova süreci sadece oyuna hazırlık içinmiş, bu saatten sonra bulduğum her şey benim için nimet gibi oluyor.

İlksen Hanım, parçalı bir projeksiyon var, perdele-re yansıyan bir orman görüntüsü var. Bu parçalı görüntüyü hareket katmak için mi tercih ettiniz ya da dekor seçiminde sizin bir tercihiniz oldu mu? Yoksa sadece Cem Bey'e mi bıraktınız tercihi?

İLKSEN: Dekor aslında Cem'le beraber oluşturduk. Biz sonuçta bir parkın içindeyiz, Şebnem'in dediği gibi o biraz benim sinema üzerinden düşünmemle alakalı. Derinlik hissi olması beni izlediğim şeyin içine alıyor. Salona girdiğimde, oyuncular henüz yokken arkada o görüntüler olduğunda birden bire o atmosferin içine giriyorum. Beni izleyeceğim şeye hazırlıyor; böyle olmasını da çok seviyorum. Ama tabii ki bunları ne şekilde asacağız, buradaki görüntüler ne olacak, bunlara karar vermemiz gerekiyordu. Çokça görüntüye baktık bu arada Cem'le birlikte, hatta arkadaki görüntüler de daha soyut mu olsun, onlar da resim mi olsun gibi bir sürü şey

çalıştık. Bizi en fazla oyunun içine çekebilecek görüntüleri seçmeye çalıştık arkada da. Soyutlamak bizim için doğru seçimdi; çünkü sahnede gerçek bir ağaç olduğunda oyun aslında biraz oynanamaz hale geliyordu. Ağaçtaki Kız'ın bir yerlerde oturup bize sadece bunu anlattığı bir hale dönüşecekti, bir hareket alanı açmak istedik aslında hem oyuncuya hem de oyuna. Anlattığı yerler, o farklı alanlar; ağaç, duvar ve çıktıkları yer, benim için biraz Ağaçtaki Kız'ın zihninin katmanları gibi. Ağacın ve o duvarın üstünde, ağacın belli dallarında dolaşırken aslında biraz da kendi zihninde dolaşıyor mu hissinin olmasını istemişim. Onu da başardığımı düşünüyorum.

Şebnem Hanım, 2008'de bir filmi çekiliyor Ağaçtaki Kız'ın; sahne sanatlarında daha 2021-2022'de yer alıyor. Sahnede sanatlarında mı yoksa sinemada yer alması mı sizin için daha çarpıcı oldu?

ŞEBNEM: Ağaçtaki Kız, diğer kitaplarım gibi, dünyanın farklı dillerinde de yayımlandı. Bir editörümün eşi nörolog, o ilginç bir yorum yapmış: "Aslında hatırlamak üzerine, bir zihnin hatırlamakla işleyişi üzerine ilginç bir şey söylüyor kitap, bir nöroloji dersi gibi nöronlar hareket ediyor ben okurken." Hakikaten bir zihin haritası var kitapta, hatırlamak üzerine ve nesiller boyu hatırlamak üzerine bir şey söylüyor. Artık sinema, sahne her şey o kadar ileride ki, hayatta en ileride olan şeyler onlar; çünkü hayallerden yapılıyor, dolayısıyla kimin metni neye, nasıl uyarladığı önemli.

“DUYMASI ZOR ŞEYLER SÖYLÜYORUZ ASLINDA SEYİRCİYE VE KENDİMİZE DE, İNSAN BAZEN ÇOK YORULUYOR, UZAKLAŞMAK İSTİYOR YA, METİN GERÇEKTEN KAFANIZA BUNU BALYOZ GİBİ VURUYOR, “BUNLARI UNUTAMAZSIN, BUNLAR YAŞANDI VE BUNUNLA YÜZLEŞMEK ZORUNDASIN”I BİZE SÖYLÜYOR METİN. DOLAYISIYLA BAZI GÜNLER ÇOK ZORLANDIĞIM PROVALAR OLDU, HER GÜN ÇALIŞTIĞIMIZ İÇİN ARTIK OLMUYOR MU, YAPAMIYOR MUYUZ GİBİ YABANCILAŞMAYA BAŞLIYORSUN. O YÜZDEN KENDİMİ HER GÜN TAZELEYİP PROVAYA GELMEK GİBİ BİR GÖREVİM VARDI YÖNETMEN OLARAK, ZORLANDIĞIMIZ ŞEYLER OLDU AMA ÇIKAN İŞTEN, SAHNEDE GÖRDÜĞÜMÜZ ŞEYDEN MUTLUYUM.” (İLKSEN BAŞARIR)

Tiyatro o an yaşayan bir şey olduğu için çok ilginç; seyirciler arasında yaşayan bir organizma salon, oyunlarda etrafımdaki insanlara bakıyorum, nefes alışverişlerinden, tepkilerden o salonun bir duygusu, enerjisi oluşuyor, onu takip edebiliyorum, bu çok ilginç. Biraz önce Ahsen ilginç bir şey sordu size, “Kaçıncı oyunu izlediniz?” Onun için de her oyun yeni, her oyunda o da yeni, Ağaçtaki Kız da yeni, tiyatronun böyle bir mucizesi var. Sinemada başka bir sürü şey var ama bu oyunda ilginç olan şey, sinemayla tiyatroyu garip bir şekilde birleştiriyor; yöntemleri, tecrübeyi, hissi, bakış açısını birleştiriyor. Tiyatro son yıllarda ölüp gidecekken tuhaf bir diriliş yaşıyor dünyada da, burada onun bir parçası olmaktan mutluluk duyuyorum metnimle, öte yandan bu metin aslında hakikaten kafamızın içinde oynadığından herkesin kafasının içinde başka türlü oynuyor. Seyirci de öyle algılıyor. Bir yorumda, “Şu an otobüsteyim ama Ağaçtaki Kız’ı düşünüyorum,” deniyordu. Bana bu, o kadar derin geldi ki; bir küçük yolculuk yapıyor, tiyatrodan çıkmış, izlemiş ve otobüste oyunu düşünüyor. Bir de dünya dillerinde mesela ABD’den çok iyi bir rüzgâr alabileceğini düşünmüyordum kitabın; çünkü onlara çok uzak bir mesele ama “nefes alamıyorum” eylemlerinden sonra çok ilginç bir okur kitlesi geldi oradan, Ağaçtaki Kız ile özdeşleştiler. Herkese çengelini atabilecek bir duygusu olabilir bir metnin, bunu tiyatro sahnesinde, sinemada görmek de ayrı bir tecrübe tabii.

Ahsen Hanım ileride şu oyunda rol almalıym, şu rol benim olsun dediğiniz bir rol ya da oyun var mı? Sizi daha çok tiyatrodan görecekmiz?

AHSEN: Aslında netleşmedi ama eylül-ekim ayları için başka bir tiyatro metni var, pandemiden önce üzerine düşündüğümüz, yapmak istediğimiz oyun için söylüyorum bunu, tekrar harekete geçme vakti geldi diye düşünüyor herkes. Ben de aslında çok istiyorum fakat yine değişebilir, o yüzden çok öngöremiyoruz şartlardan dolayı, pandemi bir gün öyle, bir gün böyle, ekonomik gidişat zaten maalesef hepimizin malumu. Sahnede olmayı çok sevdim, benim gibi heyecanlı bir insan

için çok fazla efor gerektiriyor. Çok heyecanlanıyorum, kendimi tutmaya çalışıyorum fakat bundan daha çok keyif alıyorum. Eğer bir şey için yorulacaksam bu kesinlikle tiyatro için olmalı. Çevremdeki insanlar hem diğer oyunlara, hem oyunculara, hem oyun tekniklerine, hem metinlere o kadar hâkim ki bazen denizin ortasında gibi hissediyorum kendimi ama her dakika öğrenmeye açık olduğum için sınıırım bundan uzaklaşmayacağım, kimden ne öğrenebiliyorsam, kiminle ne paylaşılabiliyorsam ona devam edeceğim gibi görünüyor. Bir yandan endişelerim var tabii. İki üç sene yurtdışında yaşamak gibi bir plan da yapıyorum ama gidinceye kadar tiyatro, gidemezsem de muhtemelen hep tiyatro olarak devam edecek ama araya mutlaka dizi veya sinema filmi girer. Ne olursa olsun, tiyatro hep olacak galiba.

YENİ PROGRAMLAR

GAİN DAYI ŞOV

GAİN'in ilk canlı talk show programı *Dayı Şov* ile internet âlemini kahkahaya boğan "Dayı" tiplemesi kendi şovunu sunmaya başladı. Nazmi Sinan Mıhçı'nın yetişkinlere yönelik hazırladığı Kukla Kabare'nin sevilen tiplemesi, talk show formatındaki programda her hafta sürpriz konuklarını getiriyor. Dayı'nın konuklarla canlı yayında oynadığı oyunlar, yarışmalar ve yayın aralarındaki skeçler, izleyicilere mizah ve eğlence dolu dakikalar yaşıyor.

MİRGÜN CABAS İLE ORDA RAHAT MISIN?

İki koltuk, bir konuk, etkileyici bir yaşam, bir yolculuk ve pek çok soru... Mirgün Cabas mesleğinde zirveye çıkmış isimlerden şu anda bulundukları noktada kendilerini nasıl hissettiklerini öğrenmek için soruyor: Orda rahat mısın? Beren Saat, Kerem Bürsin, Hazal Kaya, Erdil Yaşaroğlu, Semih Saygıner ve pek çok ünlü ismin konuk olduğu bu seride Mirgün Cabas, sözünü sakınmadan sorularını soruyor ve bu temkinsizlik konuklarına da etki ederek keyifli bir program deneyimi sunuyor.

AHMET MÜMTAZ TAYLAN İLE İSTANBUL HESABI

Ahmet Mümtaz Taylan, cebinde sadece 50 TL ile İstanbul'un farklı semtlerine doğru yola çıkıyor. O bölgenin en ünlü yemeklerini yiyip halkla kültürü ve tarihi üzerine eğlenceli sohbetler ediyor. 50 lirayla İstanbul'un keyfini çıkarmak mümkün mü cevabının arandığı programın 3. sezonunda Ahmet Mümtaz Taylan'ın İstanbul'un arka sokaklarına taşan arayışı sürüyor.

ZEYNEP ÜNER İLE GÖRÜNENDEN FAZLASI

Moda ve lifestyle dünyasının önemli isimlerinden Zeynep Üner, *Görünenden Fazlası* ile farklı bir sohbet programı yaratma iddiasında. Kendilerinden beklenenle yetinmeyen, hep daha fazlasını yapmak isteyen, bir hayata birden fazla hayat sığdıranların hikâyesinin anlatıldığı programda Zeynep Üner, konuklarının hatırlanmaya değer özel anlarından bahsediyor, pek bilinmeyen yönlerini gösteriyor, en iyi yaptıkları şeyleri farklı boyutlarıyla sorguluyor. Bir noktada "sihirli kapıdan" geçerek hayatlarında görünenin ötesinde neler olduğuna bakıyor. Bu sırada program konukları ve Üner kendilerini metaverse dünyasından masa tenisi mücadelesine, sıcak anılardan meslek sırlarına çok farklı yerlerde buluyor.

AÇIK MİKROFON

Rap dünyasının gizli kalmış genç yeteneklerinin keşfedildiği *GAİN Açık Mikrofon*'da beatler ve flowlar havada uçuşuyor. Türkiye'de rap müziğin geniş kitlelerce tanınmasını sağlayan CEZA önderliğinde kurulan jüri, sadece yarışmacıları seçmekle yetinmiyor. Kazanan yarışmacının single prodüktörlüğünü kendisi de müzisyen olan ve Epidemik Yapım ile Ben Fero, Ceg, Şanışer gibi isimlerin milyonlarca dinlenen işlerinin yapımcısı Server Uraz yapacak. Yönetmen kimliğiyle sektörde öne çıkan Tepki, yarışmacıların kliplerini hazırlamalarına destek verecek. Aspova ise genç yeteneklerin şarkılarında aranje ve mix mastering adımlarında görev alacak. Yepyeni adaylar ve performanslarla *Açık Mikrofon*, rap sevenler için izlemeye değer bir program.

40?

blutv

BLUTV 40

BluTV'nin sosyal medyada yankı uyandıran "hard talk" formatındaki programı 40'ta Cansu Canan Özgen, 90 dakika boyunca konuklarına birbirinden zor 40 soru yöneliyor. Her bir yanıt için konuklara yalnızca 2 dakika süre ayrılan programda, toplamda 40 soru soruluyor. En sert soruların rengi ise kırmızı. Türkiye'de daha önceki denemelerinde başarı sağlayamamış bir formata cüret etmesi açısından ilgiye değer. Programda şimdiye kadar dile getirilmemiş ya da sorulması zor sorular gün yüzüne çıkıyor.

YALNIZIM MESUT BEY

Mizah dünyası ve talk showlarındaki kendine özgü tarzının yanı sıra yalnızlığıyla da nam salmış Mesut Süre'nin hazırlayıp sunduğu program, BluTV'de yalnızlığın sultanlık mı yoksa çaresizlik mi olduğunu keşfetmek için harekete geçiyor. Her hafta üç isim, Mesut Süre'nin sahnesine konuk oluyor. Karşısına üç yalnız alan Mesut Süre, tiyatro salonunu doldurmuş seyircilerin de katılımıyla konuklarının yalnızlık temalı (başarısız flörtler, terk edilmişler, aldatılmalar vb.) hikâyelerini didik didik ediyor.

EXXEN KONUŞANLAR

Pandemi döneminde *Konuşanlar* programıyla ünlenen Hasan Can Kaya, YouTube'da başladığı serüvenine Exxen'de devam ediyor. Hasan Can Kaya, platforma transferi sonrası anlaşma uyarınca YouTube kanalındaki program bölümlerini silince hayranlarının tepkisiyle karşılaşmış, kanalı bir haftada 130 bin abone kaybetmişti, sonra da RTÜK sansürleriyle tekrar gündeme gelen programın yolculuğu engeli devam diyor. Ancak *Konuşanlar* hâlâ eski temposunda ve takdire değer.

BEIN CONNECT ARKADAŞ CANLISI

Oyuncu Umut Kurt, her bölümde ünlü konuklarıyla buluşuyor ve onların evcil hayvanlarıyla hikâyelerini dinliyor. Konuklarının da yardımıyla sokakta ve barınakta yaşayan hayvanlar için daha sağlıklı ve konforlu alanlar oluşturmaya çalışıyor. Şubat ayının bize getirdiği bir güzellik olarak *Arkadaş Canlısı*, ünlü konukların evcil hayvanlarıyla hikâyelerini ve ilişkilerini dinlemek isteyenler için keyifli bir program deneyimi sunuyor.

İSTANBUL'UN İSKELELERİ

Bedia Ceylan Güzelce'nin sunumuyla İstanbul'da iki yaka arasında mekik dokuyan deniz otobüsleri, vapurlar, teknelerin bağlandıkları iskelelerin bilinmeyen hikâyelerinin anlatıldığı *İstanbul'un İskeleleri* bir şehir anlatısı kuruyor. Deniz taşımacılığının başladığı günlerden bugüne İstanbul iskelelerindeki değişim, etrafındaki yaşamın nasıl şekillendiği ekranlara geliyor. *İstanbul'un İskeleleri*, İstanbul'u sevenlerin ve özleyenlerin ilgisini çekecek bir program.

BARBAROS TAPAN'LA HAYALLERİN İZİNDE

Gazeteci Barbaros Tapan, başarılarıyla Amerika'da iz bırakan Türklerin hikâyelerini ve yeni yaşamlarını Kaliforniya'nın güzellikleri eşliğinde *Barbaros Tapan'la Hayallerin İzinde* programında ekrana getiriyor. ABD'de yaşayan başarılı Türklerin hikâyelerinin dinamik bir şekilde anlatıldığı programda yabancı bir ülkenin yaşam koşullarına, kültürüne uyum sağlamak ve zorlukların üstesinden gelip büyük başarılarla imza atmak gibi birçok konu ele alınıyor. *Barbaros Tapan'la Hayallerin İzinde*, pek çok insanın yurtdışına gözünü diktiği bir dönemde bilgilendirici içeriğiyle de izlemeye değer bir program.

RÖPORTAJ **FULYA TURHAN**
FOTOĞRAF **BURCU YETİŞ**

SON YILLARIN EN BAŞARILI, EN DİKKAT ÇEKEN OYUNCULARINDAN BİRİ, GÖKÇE EYÜBOĞLU. KENDİSİNİ *KADIN* DİZİSİNDE CANLANDIRDIĞI, AKILLARDA YER EDEN CEYDA KARAKTERİYLE İZLEDİK. ARDINDAN *ZÜMRÜDÜANKA* DİZİSİNDE DENİZ OLARAK KARŞIMIZA ÇIKTI. ŞU SIRALARDA DA FOX TV'DE YAYINLANAN VE ÇOK SEVİLEN *EVLİLİK HAKKINDA HER ŞEY* DİZİSİNDE HAYAT VERDİĞİ TATLI, ÖZGÜN, GÜÇLÜ SANEM KARAKTERİYLE OYUNCULUK KARIYERİNE DEVAM EDİYOR. BAŞARILI OYUNCUYLA TİYATROYU DA KAPSAYAN KARIYERİNİ, MÜZİKLE KURDUĞU İLİŞKİYİ, *EVLİLİK HAKKINDA HER ŞEY* DİZİSİNİ VE CANLANDIRDIĞI SANEM KARAKTERİNİ KONUŞTUĞUMUZ SON DERECE KEYİFLİ BİR RÖPORTAJ GERÇEKLEŞTİRDİK. KEYİFLİ OKUMALAR...

Gökçe Eyüboğlu

Oyunculuk kariyeriniz nasıl başladı? Bu yolculuğu bir de sizden dinleyebilir miyiz?

Kendimi bildim bileli oyuncu olmak istedim. Sahnede olmak istedim. Derdim hep farklı hikâyeler anlatabilmek oldu. Ama yaşadığımız koşullarda hayalini kurduklarının peşine düşmek zor. Ben de önce klasik söylem "altın bileziğimi koluma takıp" sonra oyunculuk eğitimlerine başvurmaya karar verdim. Kamu yönetimini seçmemde hukuk ve siyasete ilgim o dönemde etkili oldu. Kolayca bitirebileceğimi düşündüm.

Ortaokul, lise ve üniversitede tiyatrodan kopmamaya çalıştım. Okulların tiyatro kulüplerinde yer almaya, yazmaya ve oynamaya devam ettim. Mezun olduktan sonra maddi olarak biraz kendimi toparlamam gerekiyordu. Ancak öyle oyunculuk kurslarına gidebilirdim. Saniirim aileme de yük olmak istemedim bu noktada. Bu nedenle 1,5-2 senelik bir kurumsal iş hayatı tecrübem oldu. İş hayatına başlayınca odağımı kaybettiğim bir dönem de oldu. Marmara Üniversitesi'nde insan kaynakları yüksek lisansı yapmaya başladım ama tez teslim aşamasında bıraktım. Çünkü gördüğüm manzara hayallerimden uzaklaşıyor olduğumdu. (Gülüyor)

İlk olarak Akademi 35,5'ta diksiyon ve seslendirme eğitimine başladım ve burada beni tanıdıkça hocalarım da oyunculuk konusunda beni teşvik ettiler.

Sizi *Kadın* dizisinde canlandırdığınız Ceyda karakteriyle izledik. Hemen ardından *Zümrüdüanka* dizisine dahil oldunuz. Kısa süre sonra da *Evlilik Hakkında Her Şey* başladı. Epey yoğun bir tempoda çalışıyorsunuz. Nasıl ayak uyduruyorsunuz bu tempoya?

Çalışmayı çok seviyorum. Oynamayı çok seviyorum ve buna imkân bulduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Ceyda biterken gerçekten çok üzülmuştum.

Zümrüdüanka'daki Deniz ise ters köşe bir rol olsun diye kabul ettiğim bir projeydi. İyi kalpli Ceyda'dan öfke ve nefretinin kontrolüne geçmiş, hırslı bir kadına dönüşmek cazip gelmişti. Dediğim gibi, ben oynamayı seviyorum. Farklı kültür, eğitim, yaşam tecrübesine sahip bu kadınlar benden nasıl çıkacak, çok merak ediyordum.

Onları keşfetmeye ve anlamaya çalışmak kendimi keşfettiğim ve hatta iyileştirdiğim bir sürece dönüşüyor. *Evlilik Hakkında Her Şey* ise bu sene okuduğum senaryolar arasında en beğendiklerimden biriydi. Burada olduğum için çok mutluyum.

Şu ana kadar sizde en çok iz bırakan karakter hangisi oldu? Kariyerinizde dönüm noktası olarak hangi işi, hangi karakteri söylersiniz?

Kadın dizisindeki Ceyda tabii ki... Beni seyirciyle buluşturan, sektörle tanıştıran karakter oldu. Ayrıca Ceyda'yı çok sevdim. Verdiği tepkiler, geçmişi, hayatta aldığı kararları, seçimlerini anlamaya çalışırken kendimi de sorguladığım, yeniden keşfettiğim, oyunculuk konusunda neler yapabildiğimi, nelerimi eksik bulduğumu öğrendiğim, aslında bir bakıma kendimi de iyileştirdiğim bir dönem oldu. Ayrıca çok güzel insanlarla tanıştım. Harika bir set ortamıydı. Kıymetlidir *Kadın* ve Ceyda. Hep minnet duyacağım o hikâyenin bir parçası olduğum için.

***Evlilik Hakkında Her Şey* projesi nasıl hayata geçti? Neden bu projeyi tercih ettiniz?**

Geçtiğimiz yaz benim için güzel bir dönemdi. Harika senaryolar okudum. Dürüstçe *Evlilik Hakkında Her Şey* okuduğum en iyi hikâyeydi. Sanem'e, okuduğum an vuruldum. Onunla bu yola girmeyi çok arzu ettim. Erkekler üzerinden tanımlanmayan, kusurları ve iyi yönleriyle kendi olarak var olan kadınların hikâyesi çok çekici geldi. Yusuf Pirhasan, çalışmayı en çok istediğim yönetmenlerden biriydi. Dünyamızı onun kurması beni çok heyecanlandırdı.

Yani senaryo, karakter, ekip... Hepsini projeyi kabul etmemde etkili oldu. Çok mutlu olarak ve içime sinerek projeye dahil oldum.

Güçlü bir aile var karşımızda, Cevher ailesi. Ekranlarda kadın karakterler izlemek çok mutlu ediyor bizi. Ekranlarda kadın temsiliyle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Genelleme yapmayı çok sevmiyorum aslında, bir çıkarım değil ama kendi gözlemimi paylaşabilirim. Birçok dizide ataerkil düzen var, kadın geri planda kalıyor. Bu yeni bir durum değil. Ataerkil bir toplumda yaşıyoruz ve popüler metinlerde ana akım dışında kalanın temsili kolay değildir. Yıllar içinde kadının medyadaki temsiliinde göreceli de olsa iyileşme oldu ancak kadın hikâyeleri, güçlü kadın karakterlerin varlığı henüz yeterli değil... Cinsiyet ayrımcılığı devam ediyor.

Kadın, bağımsız bir birey olarak görülüyor, genel olarak erkeklerle ilişkileri üzerinden tanımlanıyor. Ancak hem uluslararası platformda hem de Türkiye'de artık bu konunun daha çok üstüne düşülüyor. Daha çok ses çıkarılıyor, bir araya geliniyor ve konuşuluyor. Ne kadar izleğe, popüler olana iş yapılırsa da yeni hikâyeler ve anlatım biçimleri deniyor. Buradan yola çıkarak da hem Türk sinemasında hem de dizilerde dönüşümün başladığını düşünüyorum.

Biraz karakterinizden bahsetmek istiyorum. Sanem, aile şirketinin avukatlarından biri. Ortanca çocuk. İlginç bir karakter, derinlikli, dolu. Aynı zamanda kleptomani hastası ve bunun kökleri geçmişinde yaşadıklarına, yaşadıklarına verdiği tepkiye dayanıyor. İlk okuduğunuzda ne düşündünüz Sanem'le ilgili?

Sanem'in yaralarına ve onlarla mücadele etme şekline, hatalarına, psikolojik sorunlarına âşık oldum. Çok katmanlı ve bir oyuncu için ağız sulandıran bir karakter bence Sanem. İyi ki dile gelmek için beni seçti dediğim karakterlerden biri oldu.

Çok katmanlı bir rol. Travmalarını bir kutuya kapatmış, kilitlemiş. Varlıklarının farkında ama yüzleşmemeyi seçmiş. Yüzleşmeler ona göre değil. Mücadele yöntemi farklı. Ası ve kural tanımaz olduğunu düşünüyorum. Sorunları olduğu için asilikle birleşen şeyler yapıyor. Bence

yaralı bir küçük kız çocuğu Sanem ama öyle görünmemek için elinden geleni yapıyor.

Bir hazırlık süreciniz oldu mu karakterle ilgili?

Daha çok kleptomani üzerine araştırma yaptım. Kleptomaniyle ilgili pek çok bilgiye ulaşabiliriz zaten ama ben Sanem için biraz daha psikanalitik kuramdan yola çıktım diyebilirim. Okuduklarımdan kabaca bir özetle çocukluk döneminde yaşanan travmanın oluşturduğu olumsuz duyguyu bastırmak için farkında olmadan yapıyor, travma sonrası oluşan öfkeyi hedef değiştirerek ifade ediyor, belki de öcünü alıyor. Farkında olmadan yapıyor bunu.

Ekmeğe almayla diye çıkıp geri dönmeyen, onları bir başkası için terk eden bir baba. Sonrasında da öldüğünü öğreniyor. Bununla annesi ya da ablası gibi baş edememiş Sanem. Onlardan farklı etkilemiş Sanem'i. Anne günlerce odaya kapatmış kendini. Abla kendini kardeşlerine adanmış. Sanem ise yüzleşmekten kaçmış, yok saymış. Acısını bir kutuya saklamış. Ama ortaya çıkmasına izin vermedikçe, bununla yüzleşmedikçe acı daha da büyümüş bence ve o öfke ortaya çıkmak için farklı yollar aramış. Ayrıca atak döngüsündeki çalma anındaki zevk, rahatlama ve tatmin de ihtiyaç duyduğu duygular Sanem'in.

Sanem, Cevher kadınları arasında nasıl bir yerde duruyor? Neyi temsil ediyor, annesinden,

ablasından ve kardeşinden farklı olduğu noktalar neler?

Sanem pervasız, hedonist, özgür ruhlu ve espiritüel bir karakter. Evlilik kurumuna pek de sempatik yaklaştığı söylenemez. (Gülüyor) Aynı ailede aynı yaralarla büyüyüp farklı seçimler yapmış üç kız kardeş. Çok gerçek ve çok insan geliyor bana. İki kardeşinden de çok farklı ve annesiyle en çok kavgaya eden o olsa da bence Çolpan'a en çok benzeyen Cevher kızı, Sanem.

Kardeşleriyle arasında nasıl bir dinamik var Sanem'in? Ortanca çocuk olması aile içindeki konumunu, genel karakterini nasıl etkiliyor sizce?

Ne abla olarak görülüyorsun ne küçük çocuk. Arada kalmış ve belki de iyi yaptığı çoğu şey fark edilmemiş. O da muhtemelen kendini ispat çabasını bir kenara bırakmış. Yaşadığı hayatın keyfini çıkarmaya çalışıyor ve bence Sanem yaşamı çok seviyor.

Sanem samimi, eğlenceli, sempatik, güçlü, cool bir karakter. Ve bu rol, üzerinize çok iyi oturuyor. Sanem karakterinde kendinizden bulduğunuz şeyler var mı?

Bir karakteri çalışırken kendimden mümkün olduğunca uzaklaşmaya çalışıyorum açıkçası. Ben Gökçe olarak böyle tepki verirdim ama Sanem farklı bir yaşam tecrübesine sahip. Ama sonuçta insanız ve aslında hissettikleri-

miz aynı. Farklılıklarımızı ararken aynılıklarımızı keşfediyorum. Ve tabii ki kendi yaralarımın, tecrübelerimden, okuduklarımla ve öğrendiklerimden faydalaniyorum. Bence karakterlerimizi biricik yapan da bu... Kendi özelliklerimizden kattıklarımız...

Sanem'in özel hayatından bahsetmek istiyoruz biraz. Ural'ın Berlin'e gitmesi epey üzdü onu. Fakat son bölümde yeni bir aşk doğabilir mi sorusunun sinyallerini aldı, Bora karakterinin diziyeye dahil olmasıyla. Bu konuda neler söylersiniz?

Spoiler mı istiyorsunuz, bana mı öyle geliyor? (Gülüyor)

Sanem ilk defa âşık oldu ve boyunun ölçüsünü aldı! Şaka bir yana, çok üzüldü ama sevebileceğini öğrendi Sanem. Ural'la Alina'yı hiçbir zaman unutacağını düşünmüyorum Sanem'in. Ama tekrar âşık olur mu gerçekten bilmiyorum, senaristlerimiz bilir. (Gülüyor)

Sanem'in bir erkeğin varlığına ihtiyaç duyduğunu düşünmüyorum açıkçası. Bu da sanırım daha güzel bir ilişkinin yolunu açıyor. Kendi başına mutluyken zaten başkasıyla mutlu olabiliyorsun. Ben de sizler gibi ilerleyen bölümlerde öğreneceğim neler olabileceğini. Gerçek hayat gibi işte, yarın ne olacağını (bir sonraki bölüm) bilmiyoruz.

Dizide harika kıyafetler giyiyorsunuz. Tarzı, kıyafetleri, takıları, saçıyla epey akılda kalıcı bir karakter Sanem. Sanem'in tarzı nasıl inşa edildi?

Sanem'in karakter özellikleri yansıtıldı aslında tarzına. Stil danışmanım Aslı Parlak'ın bu imajı yaratırken en önem verdiği şey Sanem'in güçlü, eğlenceli, marjinal, kural tanımayan yanını stiliyle de desteklemek oldu. Ben öncelikle teslim oldum ve yorum yapmadım stilimle ilgili. Çünkü hikâyenin anlattığı, yönetmenimin görmek istediği Sanem'i önce anlamam gerekiyor diye düşündüm. Sonrasında benden çıkacak Sanem'le birleştirerek bir ortak nokta bulduk, ortak dil yarattık. Kostüm, saç ve makyaj, rolün-karakterin bir parçası. Karakter ortaya çıktıktan sonra Sanem'in ne giyeceğini, giymeyeceğini zaten biliyorsun.

YILLAR İÇİNDE KADININ MEDYADAKİ TEMSİLİNDE GÖRECELİ DE OLSA İYİLEŞME OLDU ANCAK KADIN HİKÂYELERİ, GÜÇLÜ KADIN KARAKTERLERİN VARLIĞI HENÜZ YETERLİ DEĞİL... CİNSİYET AYRIMCILIĞI DEVAM EDİYOR. KADIN, BAĞIMSIZ BİR BİREY OLARAK GÖRÜLMÜYOR, GENEL OLARAK ERKEKLERLE İLİŞKİLERİ ÜZERİNDEN TANIMLANIYOR. ANCAK HEM ULUSLARARASI PLATFORMDA HEM DE TÜRKİYE'DE ARTIK BU KONUNUN DAHA ÇOK ÜSTÜNE DÜŞÜLÜYOR. DAHA ÇOK SES ÇIKARILIYOR, BİR ARAYA GELİNİYOR VE KONUŞULUYOR. NE KADAR İZLEĞE, POPÜLER OLANA İŞ YAPILSA DA YENİ HİKÂYELER VE ANLATIM BİÇİMLERİ DENENİYOR. BURADAN YOLA ÇIKARAK DA HEM TÜRK SINEMASINDA HEM DE DİZİLERDE DÖNÜŞÜMÜN BAŞLADIĞINI DÜŞÜNÜYORUM.

BİR KARAKTERİ ÇALIŞIRKEN KENDİMDEN
MÜMKÜN OLDUĞUNCA UZAKLAŞMAYA
ÇALIŞIYORUM AÇIKÇASI. BEN GÖKÇE OLARAK
BÖYLE TEPKİ VERİRDİM AMA SANEM FARKLI
BİR YAŞAM TECRÜBESİNE SAHİP.
**AMA SONUÇTA İNSANIZ VE ASLINDA
HİSSETTİKLERİMİZ AYNI. FARKLILIKLARIMIZI
ARARKEN AYNILIKLARIMIZI KEŞFEDİYORUM.**
VE TABİİ Kİ KENDİ YARALARIMDAN,
TECRÜBELERİMDEN, OKUDUKLARIM VE
ÖĞRENDİKLERİMDEN FAYDALANIYORUM.
BENCE KARAKTERLERİMİZİ BİRİCİK YAPAN
DA BU... KENDİ ÖZELLİKLERİMİZDEN
KATTIKLARIMIZ...

The Split dizisinin uyarlaması Evlilik Hakkında Her Şey. Orijinal diziyle kıyaslayınca nasıl buldunuz bu uyarlamayı? Genel olarak dizi uyarlamalarıyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Bu konuda genel olarak iyi olduğumuzu düşünüyorum. 6-7 bölümlük işlerden dakikalarca ve sezonlarca iş çıkarıyoruz. (Gülüyor) *The Split*'in ilk sezonunu seyrettim. Bizim hikâyemizin daha sıcak, renkli ve katmanlı olduğunu düşünüyorum.

Evlilik Hakkında Her Şey çok sevildi, karakteriniz de öyle. Bunu neye bağlıyorsunuz?

Birbirinden çok farklı karakterlere sahibiz. Belki seyirci her karakterde kendinden bir şey buluyor. İlişkiler her zaman ilgimizi çeken konular. Şimdi ilişkilerin iç yüzüne odaklanıyor ve farklı demografik yapılardan insanın farklı sebeplerle aynı noktada kesişen hikâyelerine odaklanıyoruz.

İyi bir tempomuz olduğunu düşünüyorum. Yeni vakalarla hayatımıza giren karakterler ve ana karakterlerimizin devam eden hikâyeleri daha izlenir kılıyor yarattığımız dünyayı bence.

Oyuncu kadrosu, seyirci olarak da izlemeyi çok sevdiğim, hayranlık duyduğum insanlar...

Tüm bunlar bir araya geldiğinde, özetle bir haftada koca bir bölüm yetiştirebilme gayretiyle arada yalpalasak da kurduğumuz dünyanın, oyunculukların, hikâyemizin ilgi çekici ve renkli olduğunu düşünüyorum. Ayrıca senaryo ekibi, yönetmenlerimiz, kamera arkası ekip ve oyuncu arkadaşlarım canla başla çok önemseyerek çalışıyorlar. Bu emeğin, bu özverinin de bir yansıması sanırım.

Diziyle, karakterinizle ilgili nasıl yorumlar aldınız?

Genel olarak olumlu dönüşler alıyorum. Ama övgünün de yerinin de almam gereken kadarını önemsiyorum. Beni çıktığım bu yolda destekleyecek, devam etmemi, daha iyisini yapmamı mümkün kılacak olumlu-olumsuz eleştirilere önem veriyorum.

Bir haftada bir sinema filminden bile daha uzun bir senaryoyu yetiştirmeye çalışıyoruz. Kamera önü ve arkası, tüm ekip canla başla çalışıyor. Bu süreçte hatalarımız olsa da genelinde güzel bir iş çıkardığımıza inancım tam.

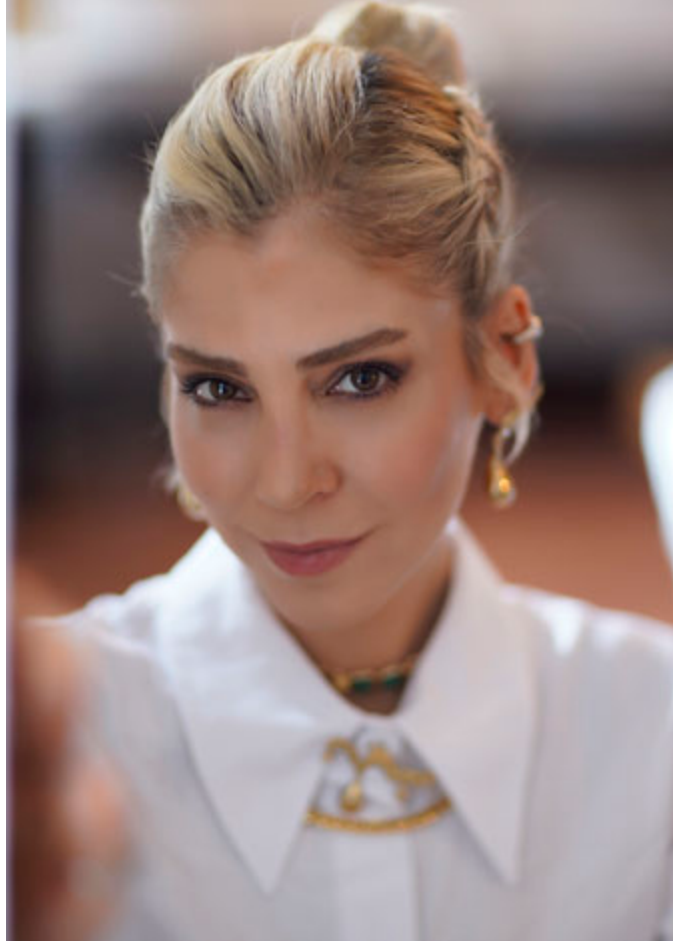
Sumru Yavrucuk gibi usta bir oyuncuyla çalışıyorsunuz. Dizi setinde nasıl bir ortam var?

Onu izlemek bile ders niteliğinde. Enerjisi inanılmaz. Bu anlamda kendimi çok şanslı hissediyorum, bir duayenle anne-kızı oynadığım için.

Tüm oyuncu arkadaşlarım samimi ve içten. Bence bu büyük şans. Bu tempoda ailelerimizden çok birbirimizle vakit geçiriyoruz. Birbirimizi sevmemiz ve keyifli vakit geçirmemiz kamera önündeki performansımıza yansıdığı gibi, çalışma sürecini de kolaylaştırıyor.

Tiyatronun da kariyerinizde önemli bir yeri olduğunu biliyoruz. Yeni bir oyun var mı üzerinde çalıştığınız?

Sahne, kendimi en özgür hissettiğim yer. Tiyatronun hayatımda hep var olmasını istiyorum. Aslında ocak sonu prömiyer niyetiyle Tiyatro Yan Etki ile yola çıkmış ve dört kişilik bir İngiliz kara komedisinin provalarına başlamıştık aralık ayında. Ancak sette çıkan COVID vakaları

nedeniyle prova sürecimiz etkilenince oyunu gelecek sezona ertelemek durumunda kaldık. Yazın provalarımızı yapacağız ve yeni sezonda sahnede olacağız.

Küçük Prens müzikalinde hem metin ve şarkı sözü yazarı hem de oyuncu olarak yer aldınız. Çok güzel şarkı söylediğinizi de biliyoruz, Kadın dizisinde de gördük bunu. Müzikle nasıl bir ilişkiniz var?

Açıkçası sesimin çok da güzel olduğunu düşünmüyorum ama şarkı söylemeyi çok seviyorum. Tam olarak elinde saç fırçasıyla ayna karşısında şarkı söyleyen o küçük kızmı.

Yer aldığım projelerde şarkı söyleme fırsatı yakaladığım için kendimi şanslı hissediyorum. Müzik benim için çok önemli. Şifa... Sabah kalktığımda, çalışırken, iş yaparken, yürürken, yolda, arabada, dinlenirken fonda hep çalar müzik. Bazen bir karaktere can vermeye çalışırken ya da bir sahneye hazırlanırken başvurduğum şarkılar vardır.

Küçük Prens müzikaliye benim için o kadar sürpriz bir gelişmeydi ki... Arkadaşımla birlikte yazdığımız senaryonun TRT televizyon filmleri projesine seçildiği bir dönemdi. *Küçük Prens* projesi de Akademi 35,5'a geliyor. Yönetmenliğini Altan (Gördüm) Hoca'ya teklif ediyorlar. Kitabın oyunlaştırılması gerekiyor ve Altan Hoca, "Bizim çocuklar halleder," diyor ve böylece bir

anda iş bize geliyor. Tabii ilkti bizim için. Sonrasında şarkı sözlerinin yazılması gündeme geldi. Bu noktada farklı teknikler, kurallar geçerli tabii. Yücel Arzen gibi çok değerli ve derin bir müzisyenle çalışmaya başladık. Onun da yardımıyla şarkı sözleri de ortaya çıktı. Sonra yapımcımız bizi tanıdıkça oyuncu olarak yer almamızı da istedi. Ve bir anda projenin her aşamasının içinde bulduk kendimizi.

Kendi adıma zor bir süreçti ama anlatmak istediğim hikâyeler için yeni yollar öğrenmiş oldum.

Kitap seslendirmesi de yapıyorsunuz. Devam ediyor musunuz kitap projelerine? Mutlaka seslendirmek isterdim dediğiniz bir kitap var mı?

Evet, devam ediyor. Bence harika bir uygulama. Özellikle seslendiriyim dediğim bir kitap yok. Kitap okumayı da zaten sevdiğim için profesyonel olarak bu işi yaparken de ayrı keyif alıyorum.

Şu an Svetlana Aleksiyeviç'in *Kadın Yok Savaşın Yüzünde* kitabını seslendirmeye başladım. Maalesef yeni tanıştığım bir yazar, daha önce keşfetmediğime o kadar

üzüldüm ki. Harika bir kitap ve şimdi onun dört kitabını daha seslendireceğim. Oldukça heyecanlı duyuyorum.

Önümüzdeki dönem için projeleriniz nelerdir?

Şu anda tüm dikkatim *Evlilik Hakkında Her Şey* üzerinde ama tabii güzel sinema filmi senaryoları da okuyorum. Ayrıca daha önce de bahsettiğim gibi, yeni sezonda bir tiyatro oyunuyla sahnede olacağız ve kitap seslendirmesi de devam edecek.

KISA FİLMLER

LOVE IS BLIND (2015) - GAİN

Dan Hodgson'ın yönetmenliğini ve yazarlığını üstlendiği bu kısa komedi, izleyicileri tuhaf bir aşk üçgeninin ortasında bırakıyor. Kahramanımız Alice, nihayet tavlamaıyı başardığı genç âşığıyla bir kaçamak yaşar. Ne var ki kocası James, eve erken dönmeye karar verir. Bir yandan sevgilisini kaçırabilmenin planlarını yapan Alice, bir yandan da sadakatsizliğini örtterek evliliğini kurtarmaya çalışır. Başarılı kısa filmde Sophie Allen, Will Best ve Ace Mahbaz rol alıyor.

KABUĞU KIRMAK (2021) - BLUTV

Barış İnce'nin yazıp yönettiği, midyenin tarihi ve üretimini anlattığı *Kabuğu KırmaK*, İzmir Kısa Film Festivali'nin özel gösteriminde yer aldı. 50 yıl önce Mardinli göçmen ailelerle Giritli mübadillerin İzmir'in Kadi-

feke semtinde midye dolma üzerinden kurduğu ortaklığı ele alan bu kısa film, Barış İnce'nin doğup büyüdüğü İzmir'in mutfak kültürünü de yansıtmayı amaçlıyor. Görüntü yönetmenliğini ödüllü yönetmen Metin Kaya'nın üstlendiği filmin müziklerinde de Fide Köksal, Erdal Güney ve Ozan Çoban'ın imzaları bulunuyor.

SARI, SİYAM, KANOCULAR VE EV SAHİBİ (2020) - MUBİ

Doğanın ortasındaki evde yaşayan bir kadın, bir adam ve genç kız... Hayatları, sabaha karşı kanıyla gelen üç misafirle değişecektir. Ev sahibi, uçsuz bucaksız bir yerin ortasında tek başına yaşayan bir kadındır. Uzun zamandır beklediği ziyaretçileri nihayet sabahın erken saatlerinde gelir. Misafirler, günlük rutinine müdahale ederek ev sahibinin hayatına karışmaya başlarlar. Esme Madra'nın yazıp yönettiği bu kısa filmde Şebnem Hassanisoughi, Ece Ekşi, Öner Erkan, Ulaş Tuna Astepe, Melih Kırac ve Zehra Bilgin rol alıyor.

TEŞEKKÜRLER SÜPERMEN (2020) - BLUTV

Hayati isimli bir süpermarket çalışanını odağa alan bu kısa filmde samimi ve sıcak bir dille anlatılan bir hikâye izliyoruz. Hayati, iş arkadaşları ve patronları tarafından sürekli dışlanan genç bir adamdır. Bir gün süpermarketin önünde gerçekleşecek araba kazasını engeller. Bunun üzerine süper kahraman ilan edilen Hayati'nin hayatı tamamen değişir. Nazmi Sinan Mıhçı, Gözde Kısa, Ceren Sarp ve Sinan Bengier'in yer aldığı bu kısa film İstanbul Film Awards'tan "En İyi Öğrenci Filmi" ödülünü aldı ve London-Worldwide Comedy Short Film Festival tarafından "Onur Ödülü"ne layık görüldü.

LA MERDE (2018) - GAİN

Ben Adam-Harris'in yönetmenliğini ve senaristliğini üstlendiği bu kısa film, gerçek olaylardan esinleniyor. Rachel, hayallerinin erkeğiyle geçirdiği mükemmel bir gecenin ardından uyandığında Bradley'nin işe gitmek üzere evden ayrıldığını fark eder. Bu şahane çatı katı dairesinde tek başına kalan Rachel, Bradley'ye kendisini hatırlatacak bir şey bırakmaya karar verir ancak olaylar umduğu gibi gelişmez. Film, Isle of Man Film Festivali'nde "En İyi Kısa Komedi" ödülüne layık görüldü.

NIMIC (2019) - MUBI

Yorgos Lanthimos'un yönetmen koltuğunda oturduğu, senaristliğini Efthymis Filippou'nun üstlendiği bu kısa filmde profesyonel bir çellocu, metroda biriyle karşılaşır. Bu karşılaşma, çellocunun hayatında beklenmedik sonuçlar doğurur. Matt Dillon

ve Daphne Patakia gibi başarılı oyuncuların yer aldığı bu kısa filmde Lanthimos, kimliğimizin savunmasızlığı ve iletişim kuramamamızın bizi getirebileceği noktayı irdeliyor.

KAMYON (2017) - GAİN

Besim, bir kamyon şoförüdür. Kendisine emanet edilen kamyonla uzun yola koyulur ancak kamyonun motoru, Anadolu'nun ıssız bir yerinde bozulur. Yolda kalan Besim, kamyonun alev almasından korkar ve hızlıca tamirci bulmaya çalışır. Ancak bu arayış düşündüğü kadar kolay olmayacaktır. Canbert Yerguz'un yazıp yönettiği bu çarpıcı kısa filmin oyuncu kadrosunda Tansu Biçer, Mustafa Kırantepe, Muhammed Cangören, Sabahattin Yakut, Alperen Adıman, Neslihan Aker, Süleyman Karaahmet, Serkan Keskin gibi önemli isimler yer alıyor.

SESSİZ ÇIĞLIK (2019) - BLUTV

Bir istismar hikâyesini çarpıcı biçimde ele alan kısa filmin yönetmen ve senarist koltuğunda Oktay Alkan oturuyor. Filmde, küçük

yaşta üvey babalarının istismarına maruz kalan iki kardeşin hayatlarının ne şekilde değiştiğine şahit oluyoruz. Zihinsel engelli iki erkek kardeşten biri, yaşadıklarının ardından seslerini kimseye duyuramaz ve bu olay hayat boyu peşlerini bırakmaz. Kardeşlerden biri öfke problemine yenik düşerken diğeri de kendisini tehlikeli olayların içinde bulur. Filmde Zuhale Yalçın, Özkan Ayalp, Nihal Çetin ve Cem Çakır rol alıyor.

IF ANYTHING HAPPENS I LOVE YOU (2020) - NETFLIX

Will McCormack ve Michael Govier tarafından yazılıp yönetilen 12 dakikalık bu çarpıcı animasyon film, bir yas hikâyesi etrafında şekilleniyor. Bir okula düzenlenen silahlı saldırının ardından çocuklarını kaybeden bir çiftin bu büyük kayıpla baş etme sürecini izliyoruz. Film, birbirinden gitgide uzaklaşan çiftin duygusal boşluğunu çarpıcı biçimde anlatıyor.

EPISODE //
kapak konugu

RÖPORTAJ **ENGİN İNAN**
FOTOĞRAF **OZAN BALTA**

MURAT YILDIRIM

STYLING **SEDA SOLMAZ**
MAKYAJ **UĞUR KIRAL**
SAÇ **MEHMET KUZİY**
STÜDYO **PAM THE STUDIO**

FIRTINA, ASİ, SUSKUNLAR, RAMO... MURAT YILDIRIM, DAHA BİRÇOK DİZİ VE FİLMDE HAFIZALARDA YER EDEN KARAKTERLERİ CANLANDIRDI. BAŞARILI OYUNCU, ŞU SIRALAR EKRANLARDA OLAN YENİ BİR DÖNEM DİZİSİYLE OYUNCULUK KARIYERİNE DEVAM EDİYOR. *AZİZ*, SEZONUN MERAKLA BEKLENEN İŞLERİNDEN BİRİYDİ. BEKLENTİLERİ DE EPEY KARŞILADI, ÇOK SEVİLDİ. SHOW TV'DE YAYINLANAN *AZİZ*, BİZİ 1930'LARIN HATAY'INA GÖTÜRÜYOR. HATAY'IN VARLIKLI AİLELERİNDEN BİRİNİN OĞLU OLAN *AZİZ*'İN HAYATI, BİR FRANSIZ DELEGESİNİN OĞLUNU ÖLDÜRMESİYLE TAMAMEN DEĞİŞİYOR. TABİİ BU ORTAMDA FİLİZLENEN BİR AŞK HİKÂYESİ DE İZLİYORUZ *AZİZ'DE*. KAPAK KONUĞUMUZ **MURAT YILDIRIM**'LA OYUNCULUK KARIYERİNİ, DİZİYİ VE CANLANDIRDIĞI *AZİZ* KARAKTERİNİ KONUŞTUK. KEYİFLİ OKUMALAR.

Aziz her bölümü merakla beklenen, izlenen bir dizi oldu. Sizin Aziz projesini ilk okuduğunuzda duygunuz neydi, neler çekti bu projede sizi?

Daha önce de iki farklı dönem filminden rol aldım. Televizyondaki ilk dönem dizim ise Aziz oldu. Hikâyenin geçtiği dönem anlatımının doğallığı ve sadeliği okuduğum anda beni etkiledi. Senaryonun gerçekçi ve sarsıcı diyalogları, elimden hiç bırakmadan sonuna kadar okumama neden oldu. Bu da hikâyenin içinde yer almayı isteyip evet dememi çok kolaylaştırdı.

Aziz, Hatay'ın henüz ülke topraklarına katılmadığı dönemi anlatıyor. Hatay'ın Türkiye'ye katılmadan önceki döneminde neler yaşandığını, halkın durumunu da anlatıyor bir yandan. Bu dönem, sizin de özel olarak ilginizi çekiyor muydu?

O döneme ait bulabildiğim her şeyi okumaya çalıştım. Döneme ait fotoğraflar, görüntüler çok az, mutlaka bakmaya çalıştım. Türkiye'nin her dönemi kendi içinde anlatılmaya değer hikâyelerle çevrili. Tarihimiz bu anlamda bir hazine gibi. Daha anlatılmamış pek çok kahramanımız var. Dünyanın belki hiçbir köşesinde karşılığı olmayan, halkımızın ilham verici hikâyeleri var. Aziz de bunlardan biri oldu aslında. Tarihi mirasımız ve çok renkli kültürümüz sayesinde bu konuda çok şanslı olduğumuzu düşünüyorum.

Aziz dizisi aynı zamanda bir sınıf mücadelesini de anlatıyor. Halı işçilerinin Fransızlarla birlik olan patronlara/sermayeye karşı mücadelesini de görüyoruz. Varlıklı bir aileden gelen Aziz karakteri de emekçilerin yanında konum alıyor ve onlara destek veriyor. Bir dizide sadece aşk-kavuşamama hikâyesi değil de böyle katmanlı hikâyeler anlatılması, bir oyuncu ve izleyici olarak size neler düşündürüyor ve hissettiriyor?

Tam da bu saydıklarınız beni projeye çeken nedenlerin başında geliyor. Aziz klasik bir aşk hikâyesi değil. Evet, bir aşk var ama aynı zamanda her şeyini kaybetmiş bir adamın küllerinden yeniden doğma ve halkını özgürlüğe kavuşturmasının da hikâyesi. Aziz'in hayatı hiç beklemediği bir anda altüst oluyor. Kaybettiklerini geri alma mücadelesi sayesinde hayata daha önce bakmadığı başka bir pencereden bakmaya başlıyor. Bu da onun emekçi sınıfının yanında yer almasına, daha önce fark edemediği haksızlıkların karşısında yer almasına neden oluyor. Çünkü Aziz'in en değer verdiği şeylerin başında dürüstlük, onur ve adalet geliyor. Bu da onu oynamamı ve anlamamı çok kolaylaştırıyor. İnsanın canlandığı karakteri sevip onunla empati kurabilmesi bence çok kıymetli. Bunun izleyiciye de yansıdığını düşünüyorum.

Aziz'in tarihi gerçekler üzerine kurulu dünyası ne kadar gerçekse Efnan'ın dünyası üzerinden gördüğümüz hikâye de bir o kadar masalsı. *Külkedisi*'nden, zorlarsak *Selvi Boylum*, *Al Yazmalım*'dan dokunuşlar var. Bu iki dünya çok dengeli harmanlanmış. Sevilmesinde bu dengenin katkısı nedir sizce?

Tarihin, dönemin, toplumsal olayların tanık olduğu bir aşkın fonunda o aşkın tutkuyla, emekle, fedakârlıkla imtihanını ve aile olabilmenin önemi gibi çok güçlü temaları her bölümde büyük titizlikle işlemeye gayret ediyoruz. Aziz, gücünün bir kısmını da Efnan'la arasındaki güçlü bağdan alıyor, o aşktan gücüne güç katıyor.

M

İlla bir şeyi anlatmak için onu tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermeye gerek olmadığına inanıyorum. Öyle minik detaylarla o kadar güzel anlatabilirsin ki iyi kötü, güzel çirkin yaşanan her şeyi, özellikle yabancı dizilerde bunun pek çok örneği var. Göstermekten çok daha etkili oluyor hatta. Çünkü elimizde bunu yazabilecek zekâda pek çok senarist, çekebilecek pek çok yönetmen ve bir o kadar da oynayacak oyuncu var.

Türkiye'nin her dönemi kendi içinde anlatılmaya değer hikâyelerle çevrili. Tarihimiz bu anlamda bir hazine gibi. Daha anlatılmamış pek çok kahramanımız var. Dünyanın belki hiçbir köşesinde karşılığı olmayan, halkımızın ilham verici hikâyeleri var. Aziz de bunlardan biri oldu aslında. Tarihi mirasımız ve çok renkli kültürümüz sayesinde bu konuda çok şanslı olduğumuzu düşünüyorum.

U

Aziz karakterinde kendinizden bulduğunuz şeyler var mı?

Aziz kadar büyük bir değişiklik, böyle güçlü bir kader oyunu bugüne kadar hiç yaşamadım. Umarım yaşamam da. Ancak o yönlerde biraz ben de Aziz gibiyim, mücadele etmenin insanı güçlendirdiğine inanırım. Hayat, yaptığımız seçimlerle başımıza gelenler aslında. Eğer içinde bulunduğumuz koşul ve durumları beğenmiyorsak yeni seçimler yapmalıyız. Önemli olan bu cesaret ve inanca sahip olmak, gerisinin bir şekilde geleceğine inanıyorum. Yeter ki insan kolay pes etmesin. İlla bir çıkış yolu bulunur. Yolun sonunda her zaman ışık vardır.

Aziz dizisinin kadınları, dönemin şartları düşünüldüğünde bile, genelde güçlü kadınlar. Ataerkil bir toplumu güçlü kadınlarıyla verebiliyor. İşçi ve köylü kadınlar da konuşuyor, fikrini söylüyor. "Basit bir köylü kızı" Efnan bile hür olduğunu haykırabiliyor. Son yıllarda kadın karakterler yazılırken sanki biraz daha dikkat ediliyor ve kadınları pasifleştirmeyen bir dil ve karakter inşası kurulmaya çalışılıyor. Uzun yıllardır sektörde olan bir oyuncu olarak, sektörün bu konudaki dönüşümüne dair neler söylemek istersiniz?

Aziz gibi çok güzel başka örnekler var ama yeterli değil. Özellikle televizyonda bu tür yapımlara daha fazla ihtiyacımız var.

Aziz'de Meral Çetinkaya, Füsun Demirel, Suzan Kardeş, Ahmet Mümtaz Taylan, Fırat Tanış gibi çok değerli ve usta isimler var. Sette, kamera arkasında neler yaşıyor?

Çok keyifli ve eğlenceli anlar geçiyor. Herkes son derece hazırlıklı ve profesyonel olduğundan sette her şey hızlı akıp gidiyor. Çok enerjik ve uyumlu bir setimiz var, bunu ekrana da taşıyabiliyorsak ne mutlu bize.

Eşiniz İman Elbani de dizide ufak bir rolle Mısır Prensesi Fevziye olarak izleyicilerin karşısına çıktı. Bu süreci anlatabilir misiniz?

İlk bölümde de prenses rolü vardı ama sahneleri çıkarmak zorunda kalmışlardı. O zaman da akıllarına İman gelmiş. Sonrasında tekrar yazıldığında O3 Medya, senarist ve yönetmen herkesin ortak fikri yine İman olmuş. Sordular, ilettim. İleride güzel bir anı olur diye kabul etti. Çok başarılı bir oyuncu olsa da işi kolay değildi, rolünün tamamını Türkçe oynaması gerekiyordu ama başardı. Herkesten işin hakkını fazlasıyla verdiğini duymak bizi ayrıca mutlu etti.

Aziz Klasik bir aşk hikâyesi değil. Evet, bir aşk var ama aynı zamanda her şeyini kaybetmiş bir adamın küllerinden yeniden doğma ve halkını özgürlüğe kavuşturmasının da hikâyesi. Aziz'in hayatı hiç beklemediği bir anda altüst oluyor. Kaybettiklerini geri alma mücadelesi sayesinde hayata daha önce bakmadığı başka bir pencereden bakmaya başlıyor. Bu da onun emekçi sınıfının yanında yer almasına, daha önce fark edemediği haksızlıkların karşısında yer almasına neden oluyor. Çünkü Aziz'in en değer verdiği şeylerin başında dürüstlük, onur ve adalet geliyor. Bu da onu oynamamı ve anlamamı çok kolaylaştırıyor. İnsanın canlandırdığı karakteri sevip onunla empati kurabilmesi bence çok kıymetli. Bunun izleyiciye de yansıdığını düşünüyorum.

R

Aziz kadar büyük bir değişiklik, böyle güçlü bir kader oyunu bugüne kadar hiç yaşamadım. Umarım yaşamam da. Ancak o yönlerde biraz ben de Aziz gibiyim, mücadele etmenin insanı güçlendirdiğine inanırım.

Dizinin en büyük başarılarından biri de tüm acılara, sıkıntılara rağmen neredeyse hiç şiddet görmediğimiz bir dizi olması. Erkek şiddeti de, düşman zulmü de ölçülü verildi hep. Gerekli durumlarda çok ince ayarlanmış bir dozda görüyoruz. Ekranda gördüğümüz şiddetin, silahların, kavganın diğer tartışma konularına göre yeterince konuşulduğunu düşünüyor musunuz?

İlla bir şeyi anlatmak için onu tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermeye gerek olmadığına inanıyorum. Öyle minik detaylarla o kadar güzel anlatabilirsin ki iyi-kötü, güzel-çirkin yaşanan her şeyi, özellikle yabancı dizilerde bunun pek çok örneği var. Göstermekten çok daha etkili oluyor hatta. Çünkü elimizde bunu yazabilecek zekâda pek çok senarist, çekebilecek pek çok yönetmen ve bir o kadar da oynayacak oyuncu var. Bu, meseleye nereden bakıp yaklaştığınla ilgili. Ben bu konuda çok duyarlı, ince düşünen bir ekiple çalıştığımız için kendimi çok şanslı hissediyorum.

Dizi Hataylılar tarafından bazı eleştiriler aldı. Günlük hayatı, gastronomisi ve özellikle de çeşitliliğini eksik aktardığı eleştirisi yapıldı. Özellikle de dizide geçen "gâvur" lafından rahatsız olduklarını ifade ettiler. Bu eleştiriler dizi ekibi tarafından duyuldu mu? Bir özeleştirisi yaptınız mı? Son bölümlerde bu sözü hiç duymadık sanıyorum.

Sonuçta bir dizi çekiyorsunuz, yaşanan hiçbir olay ve karakterler gerçek değil, kurgu ve bir hayalden yola çıkılarak kurulmuş dünyanın bir parçası seyrettiklerimiz. Ama ekran başında ne yazık ki hayal ile gerçek birbirine karışıyor. Aradaki çizgiyi aşip tepki ve eleştirilerimizi gerçekmiş gibi algılayıp veriyoruz. Kurgu olduğunu tamamen unutabiliyoruz. Fakat bu da bu işin cilvelerinden, pek çok dizinin ve oyuncunun başına gelebiliyor bu durumlar. Ama ekipçe çok hassas olduğumuzu, tüm eleştiri ve tepkileri dikkate aldığımızı buradan özellikle iletmek isterim.

A

Hayat, yaptığımız seçimlerle başımıza gelenler aslında. Eğer içinde bulunduğumuz koşul ve durumları beğenmiyorsak yeni seçimler yapmalıyız. Önemli olan bu cesaret ve inanca sahip olmak, gerisinin bir şekilde geleceğine inanıyorum. Yeter ki insan kolay pes etmesin. İlla bir çıkış yolu bulunur. Yolun sonunda her zaman ışık vardır.

T

Dizilerin topluma, aileye ve özellikle çocuklara etkisi üzerinden tartışmalar yürütülüyor. Dizilerin toplumu şekillendirme gücü olduğunu düşünüyor musunuz? Özellikle Arap ülkelerinde çok izlenen dizileriniz oldu. Bu ülkelerdeki toplumu da şekillendirdiğini gözlemlediniz mi?

Hiçbir dizi tek başına bir toplumu şekillendiremez. O büyüklükte bir etkisi olduğunu düşünmüyorum. Bunu popüler kültürün toplum üzerindeki etkisi ve yarattığı tepki olarak değerlendirmek lazım. Dönemlere damga vuran müzikler, danslar, giyim tarzları gibi çok konuşulan ve izlenen diziler de moda olduğu sürede toplumu etkiliyor. Modası geçince (yerine daha çok izlenen yeni bir dizi veya film gelene kadar) örnek alınan, özenilen kahramanın saç, giyim tarzı, yürümesi, konuşması da etkisini yitiriyor. Bunlar da yüzeysel değişimler olduğu için kalıcı olmuyor, özü etkilemiyor aslında. Ama bu demek değil ki hiç etkisi de yok. Sevdikleri, örnek aldıkları karakterler üzerinden verilen olumlu mesajların insanları pozitif etkilediğini düşünüyorum. Ama sözkonusu kadına, çocuğa, hayvana, herhangi bir canlıya şiddet ise başta eğitim olmak üzere yasalar ve çok ağır ceza ve yaptırımlarla çözmek gerektiğine inanıyorum. Sonrasında dizi ve filmler de bu konuda destekleyici unsurlar olarak yer alabilir.

Bugüne kadar *Asi*, *Suskunlar*, *Ramo* gibi birçok dizide yer aldınız. Kariyeriniz için gerçekten dönüm noktası olarak hangi işi söylersiniz?

Her projeyi severek ve isteyerek kabul ettim. İlk anda okurken zaten kalp çarpıntısı ve heyecan yaratıyorsa benim için tamamdır. Sonrasında hikâye, dil, senaryo gibi konular kendi içinde eriyor. Sinerji ve inanç. Bir projenin ön çalışması da önemli. Bu bir takım işi. Birini diğerinden ayırmam güç. Büyük emek var.

Ortadoğu ve Güney Amerika gibi bölgelerde de tanınan, hayran kitlesi olan, *Suskunlar*, *Asi* gibi kültleşmiş işlerde yer alan bir oyuncusunuz. Oyunculuk kariyerinize dair bundan sonraki hedefleriniz, beklentileriniz nelerdir?

Öncelik her zaman yaptığım işi iyi yapmak oldu. Sonrası bir şekilde geliyor. Beklentim oynadığım işten keyif almam.

Kamera arkasına geçmeyi düşünüyor musunuz? Yönetmenlik, yazarlık, yapımcılık... Bunlardan herhangi birine dair hevesiniz, plan ya da hayalleriniz var mı?

Ben çok büyük laflar etmeyi seven biri değilim. Herkesin yetenekli olduğu ve anladığı işi yapması taraftarıyım. Asla yapmam gibi cümleler kurmam ancak hayat bazen sizi öyle bir noktaya getirir ki daha önce çok düşünmediğiniz işleri planlayıp yapma cesareti gösterebilirsiniz.

Son yıllarda izlediğiniz ve hikâyesi ya da oyunculuk performanslarıyla çok etkilendiğiniz dizi ve filmler var mı?

Vakit buldukça izlemeye gayret ediyorum. Çok var aslında ama bir anda söyle deyince aklına hemen gelmez ya, bir düşüneyim; *The Office*, *The Sopranos*, *Ozark*, *Morning Show*, *House Of Cards*, *Breaking Bad*, *Birdman*, *Shawshank*, *1917*, *Piyanist*...

Mutlaka uyarlanmalı ve ben de bu uyarlamada bir karakteri canlandırmalıyım dediğiniz, Türk edebiyatından romanlar var mı?

Yaşar Kemal-İnce Memed, Orhan Pamuk-Kara Kitap-Celal Salik, Sabahattin Ali-Kürk Mantolu Madonna-Raif Efendi.

JULIA, HER AY YENİ BİR
MACERAYLA TÜRKİYE'DEKİ
OKURLARIYLA BULUŞUYOR!

KİTAPÇI-
LARDA

YILLARDIR OKUNAN VE MACERALARI MERAKLA
BEKLENEN BİR KRİMİNOLOG: JULIA...

SIRADAKİ
SARKI
SANA
GELSİN!

YAZI YASEMİN ŞEFİK

BİR AYAKTA KALMA HİKÂYESİ: DURAN

DURAN; UZUN ÖMÜRLÜ OLMASI, YAŞAMASI İSTENEN ÇOCUKLARA VERİLEN BİR AD. BİRAZDAN UĞRAYACAĞIMIZ MAHALLEDE BU MÜMKÜN MÜ?

Bu yazıda sizi bir mahalleye götüreceğim, hatta şöyle söylemeliyim; sizinle tekinsiz bir mahalleye gidiyoruz. İstanbul'da, amiyane tabirle varoşlardayız. Muay Thai dövüş sporunun yapıldığı bir sokak arası kulüp, yaşını almış, kumarla sıkıntısı olan antrenör (İlyas Salman). Karanlık tipler, feci karışık ve uygunsuz işler, ofsayt karakterler, hırsız bir kız, âşık başka bir kız, esas oğlan, onun yanında rapçisi, kolpacılık üzerine mafya üniversitesine girmek isteyen iki farklı arkadaş. Eğer diziyi henüz izlemediyseniz kafanızda canlanan *Çukur*, *Üç Kuruş* dünyalarının ortamını hayal edebilirsiniz ancak öyle değil. *Benim Varoş Hikayem* kurgu belgeseliyle bir Adana mahallesini karakterlerle müthiş anlatan Yunus Ozan Korkut'un yarattığı dünya, sıradışı gibi görünen ama bilmediğimiz bir arka mahalle kurgusu.

Renkleri, ortamları, çekim tekniğiyle mahallenin altını üstünü getirmek için yanıp tutuşacağınız, İstanbul figürünü bilinen görselliğin dışında rezalet bir kahkaha gibi tınlatmasına bayılacağınız bir iş. Bu arada yıllardır bir dizi projesinde izleyici karşısında olmayan İlyas Salman'ın adını duyunca heyecanlanmamak elde değil.

DİZİYLE EŞZAMANLI PATLAYACAK BİR RAP ŞARKISI: ZEN-G, "FARZET Kİ"

Oktay Çubuk, Bahar Şahin, Erdem Şenocak, Cem Söküt, Lorin Merhart, Nil Keser gibi isimler yer alıyor dizide. Müzik kısmına gelince işler rap dünyasının içinde dönüyor. Öyle ki dizide, mahalle kültürü denince akla gelen rapçilerden Zen-G de rol alıyor. Dizideki adı, Karbon. Bu rapçi karakterimizin şarkısı patlamış, o da bu bahsi geçen mahallemizden çıkmış bir genç. Sonra eski kanakası, yeni çıkaracağı şarkıyı -"Farzet Ki" şarkının adı, bak sen şu işe- bir borç isteme anında hop çalışıyor! Başrolümüzün yakın arkadaşı, fırsat verilse rap şarkılarıyla o da pat pat patlayacak biri ama hayat herkese aynı şekilde gülmüyor. Zen-G'nin canlandırdığı Karbon bu arkadaşın peşine düşüyor. Bu anlattığım bölüm dizinin yan hikâyesi. Ana kısımda pahada ağır bir eşya çalan kızımız, başrol esas oğlanla tesadüfen denk gelir, bizim çocuklar da bilmeden olaya dahil olur. Kumar borcu artık salondan taşıp taşıp kafes dövüşü formatlı bir bahis halini alır. Bana göre tabii ki. Orada da antrenörümüz esas oğlanı sahaya çıkarır... Aşk zaten hep var, tahmin edersiniz.

Daha fazla spoilerla boğmayayım, artık oturup izle, bir bak. İzlerken Adem karakterine takılacağına eminim. Cem Söküt'ün canlandırdığı bu rolde sürpriz hareketler, derin bir -yine amiyane tabirle belirtmek isterim- denyoluk mevcut. Gel gör ki, sesi efsane. Boş sandalyelere söylediği sahnede bana mesaj atmayı unutmayın :)

GAİN'in ilk duyurduğu anda asla tahmin yürütülmeyen, fragmanından merak uyandıran işin akışı gayet güzel. Zaten dijital platformun en iyi yanı, senin keşfettiğin anın zamansız olması.

DİZİLERDE ÇALAN ŞARKILAR

TOP 5

1. SEZEN AKSU - AFFET (MASUMLAR APARTMANI / TRT)
2. MÜSLÜM GÜRSES - SENİ YAZDIM KALBİME (CAMDAKİ KIZ/ KANAL D)
3. ZEN-G -FARZET Kİ (DURAN/GAİN)
4. EKİN BERİL - KÖRKÜTÜK (YARGI/SHOW TV)
5. BARIŞ MANÇO - MAHKUM (MAHKUM/FOX)

DENİZ

BLUTV'DE YAYINLANAN, SON YILLARIN EN EĞLENCELİ İŞLERİNDEN BİRİ: *BONKİS*. DOĞAL, SICAK, SAMİMİ, MİNİMAL... BİRÇOK ŞEY SÖYLEYEBİLİRİZ *BONKİS* İÇİN. HERKESİN KENDİNDEN BİR ŞEYLER BULABİLDİĞİ, BİRÇOĞUMUZ İÇİN TANIDIK HİKÂYELER, DERTLER, SEVİNÇLER SUNAN, İLAÇ GİBİ BİR İŞ. DİZİNİN ÇOK BEĞENİLEN İLK SEZONUNUN ARDINDAN İKİNCİ SEZONU DA GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE İZLEYİCİLERLE BULUŞTU. BİZ DE OKURLARIMIZ İÇİN *BONKİS*'İN YARATICISI, YAZARI VE BAŞROL OYUNCUSU DENİZ TEZUYSAL İLE *BONKİS*'İ VE ÇOK DAHA FAZLASINI KONUŞTUĞUMUZ ŞAHANE BİR RÖPORTAJ GERÇEKLEŞTİRDİK. KEYİFLİ OKUMALAR.

RÖPORTAJ **FULYA TURHAN & ENGİN İNAN**
FOTOĞRAF **YİĞİT EKEN**

TEZUYSAL

Bize biraz kendinden bahseder misin? Seni senden dinlemek isteriz.

Ben, 37 yaşında, işini yapmayan bir mimarım. Bir çocuğum var. Evli değilim. Ve son üç dört senedir de hayatımı yazarlık yaparak devam ettiriyorum. Senaryo yazıyorum. Bunun yanı sıra oyunculuk da yapıyorum. Limitli bir alanda yapıyorum oyunculuğu ama sonuçta yapıyorum baktığınızda. (Gülüyor)

Kaç sene boyunca mimarlık yaptın?

Üniversiteyi bitirdim, 22 yaşından 30 yaşına kadar. İki sene de okurken çalıştım, yaklaşık 10 sene boyunca mimarlık yaptım.

Yazarlığa geçmeye nasıl karar verdin peki? Hep yapmak istediğin bir şey miydi?

Ben de herkes gibi söylenerek çalışıyordum çünkü çalışma koşulları Türkiye’de beyaz yakalısanız çok acımasız olabiliyor. En son, sekiz buçuk aylık hamileyken sabahlıyorduk bir projeyi bitirmek için. İçimden bir ses bana bunun sürdürülebilir olmadığını söylüyordu ama mecburen devam ediyordum. Böyle bir iş hayatım vardı, çok büyük bir tutkuyla yapıyordum diyemem. 30 yaşında anne olunca birden aydınlandım. Ben bundan sonra ne yapacağım, ofise mi döneceğim duygusuyla bir karar verdim. Tamam, bu kadarmış, dönmüyorum mimarlığa dedim. Bir şekilde yolumu bulurum, bir şey çıkar karşıma diye düşündüm. Her zaman yapmak istediğim bir şey vardı, Öykü Karayel’le. Planlı bir şekilde olmadı ama kafe açalım, herkes yapıyor, biz niye yapamayalım dedik. Öykü’nün de hep istediği bir şeydi. Ben de böyle durumlarda iyi bir eşlikçiyimdir. Birden kendimizi Moda’da kafe işletirken bulduk.

Sonrasında ne oldu ayrı konu ama çok heyecanlı bir süreç değil mi bu? Neler kattı sana?

Çok heyecanlı, çok eğlenceli bir süreç. Hiç bilmediğiniz iş yapmaya başlayınca her gün yeni bir sürprizle karşılaşıyorsunuz ve onu çözmek için çaba gösteriyorsunuz. Bu kısmı bence eğlenceli. Beni hayatta tutan, motive eden şeylerden biridir problem çözmek. Gerçekten çok komik hikâyeler yaşanmaya başladı. Farklı farklı insanlarla hiç bilmediğimiz şekillerde muhatap olmak zorunda kaldık, altından kalkmamız gereken değişik olaylar yaşadık. Mesela mimarken belli bir profille çalışıyorsun ama esnafsan başka bir şeye dönüşüyor olay. Bunlar çok enteresandı benim için. Ben bunları yazacağım noktasına da böyle geldim. Oturdum,

BluTV’ye götürür müsün?” diyebileceğim bir durum yoktu aslında. Ben gerçekten de BluTV’nin inbox’ında “no name” bir insandım. İki bölüm senaryo yazdım, dosyasını oluşturdum ama çok çalıştım. Arkadaşlarımdan fikirler, tavsiyeler aldım ve e-posta attım. Bir tanıdığım aracılığıyla girmedim yani sektöre. O yüzden süreç çok zor ve yavaş ilerledi. Tanınmış bir insanınız tabii ki projenize farklı yaklaşılır ama benim açımdan en başta projeye bu kadar yükselen biri olmadı, adım adım gelişti işler.

Yazmaya başladığında Bonkis çıktı mı hemen yoksa süreç içinde revizyonlarla, eklerle mi bu halini aldı?

İlk sezon tam olarak izlediğiniz gibi değildi ilk yazdığımda. Daha sert bir komediydi, benim dilim de daha sert aslında. Fikir verenler oldu tabii bu noktada, birçok revizyon oldu. İlk sene zaten revizyonlardan neredeyse işi bırakma noktasına geldim.

İkinci sezonda biraz daha rahatladın mı bu konuda?

Evet, ikinci sezonda artık tamamen içimden ne geliyorsa onu yazdım. Zaten çok hızlı bitti, üç dört ay gibi bir süreçte bitirdim sekiz bölümü. Sadece ufak bir değişiklik oldu. Onun dışında da başka hiçbir şeye karışan olmadı. Yönetmenim çok yardımcı oldu gerçekten. Yazdığım her şey üzerine günlerce, haftalarca konuştuk, tartıştık. Her açıdan istediğim şeyi, tamamen kendi ürünümü çıkartabildim ikinci sezonda.

Bu, devam edecek bir hikâye mi? Çünkü ikinci sezon bittiğinde devamını görmek istedim, yeni bir hikâye başlasın diye düşündüm. Sanki çok ara vermeden üç ayda bir 8-10 bölüm daha gelse izlerim.

Hikâye bütünlük içinde aktığından insan kaptırıp gidebiliyor, o yüzden de çok hızlı bitiyor. Devam etmesini istiyorum aslında çünkü bence yarım kaldı şu an, tam bitmedi Bonkis benim için. En azından bir sezon daha devam etmesi lazım hikâyenin. Ben de yavaşta yazmaya başladım aslında.

tek tek yazmaya başladım. O süreçte arkadaşım Işıl (Göreci), hikâyeleri okuyup yeter artık bunları senaryo olarak yazman lazım, diye teşvik etti beni. Olaylar böyle gelişti, ben de kendimi senaryo yazarken buldum. Hoşuma gitmiş o fikir herhalde, dört kolla sarıldım, uğraşmaya başladım.

Peki, Bonkis’i açmak mı daha zordu Bonkis’i çekmek mi?

Çekmek daha zordu gerçek-ten.

Mimarlıktan geliyorsun ama sektörden de birçok arkadaşın var. Buna rağmen ne gibi zorluklar karşıladı seni?

Sektördeki arkadaşlarınız zaten en fazla size fikir, tavsiye verebilecek durumdalar. “Ben bir dizi yazdım, bunu

Maalesef klişe işleri izlemekten sıkıldık herhalde kendi dilimizde. İnsan böyle kendi ülkesinden, kendi çevresinden de modern hikâyeler, klişeye düşmeyen şeyler görmek istiyor. Bir de aslında bence sevilmesinin sebebi basitliği. Yaşadığımız hayatı anlatıyor, şakalar bunun içinden çıkıyor, samimi bir şey var ortada.

Deniz karakterinden bahsedelim biraz. Ne kadar ayınsınız? Hangi konularda farklısınız?

Deniz'i hayal ederken aslında çıkış noktam, olmak isteyip olamadığım bir insan yaratmaktı. Fütursuzca ağzına geleni söylemesi, her şeyi denemesi, asla vazgeçmemesi... "Nasıl olmak isterdim?" sorusuna cevap olacak nitelikte bir tarzı var Deniz'in. Sonunu düşünmüyor, o an ne hissediyorsa onu yapıyor, hoşuma gidiyor bu. Kendimden yola çıktığım bazı şeyler de var tabii. Kafaya taktığı ufak tefek şeyler mesela. Ben de çok küçük şeyleri kafaya takabiliyorum. O huylarını birazcık kendimden ekliyorum. Ama genel tavır olarak hiç ben değil. Beni tanıyan insanlar şaşıyor, biz aynı seni bekliyorduk, öyle çıkmadı diyorlar.

Sanırım mesafe koymak gerekiyor karaktere.

Evet, onun ayrı bir dünyası var ve benim onu hayal etmem lazım. "Deniz ne yapar acaba şimdi?" diye düşünmem lazım.

Diğer karakterler Eylül, Ilgın, Özberk. İlham kaynakları nerede yatıyor? Cast süreci nasıl oldu? Ilgın muhteşem bir karakter.

Ilgın'da çıkış noktam Işıl'dı, bizim o zaman menajer olan arkadaşımız Işıl. Ama sonradan Ilgın da benim için başka bir insana dönüştü. Deniz'in yanında olan, ona doğru yolu göstermeye çalışan ama Deniz'in biktirdiği, yine de asla onun arkadaşı olmaktan vazgeçmeyen biri. Böyle bir arkadaş hayalim vardı. Belki de kendi hayatımda olmasını istediğim bir arkadaş, bilmiyorum. Ilgın böyle ortaya çıktı. Özberk için tamamen gerçek birinden esinlendim. Bonkis'te şefimizdi. Her yaptığını çok komik bulurdum. Bunun yanında naifliği, iyi kalpliliği, her zaman ne olursa olsun yanında olma isteğiyle aslında birebir yakın arkadaşım Özberk'i anlatırım diye çıktım yola. Ama olaylar gerçek değil, onlar hayal gücüm ama karakteri çok benziyor gerçekten. Sergen'i seçmelerde gördüğüm zaman, "Aaa, Özberk!" demiştim. Sergen de çok samimi ve sempatik bir arkadaşımız. Ilgın için Vildan Atasever'i o zamanki cast direktörümüz Başar önerdi. Ben de olursa tam olur diye heyecanlanmıştım. Vildan da çok güzel bir dönüş yaptı, bir anda eşleştik. Eylül karakteri de gerçek kişilerden ilham aldı. O zaman Bonkis'te haftada bir garson değişiyordu, inanamazsınız. Yani o jenerasyonun kafasına göre takılma durumu... Sabah dükkân açılacak, beş dakika kala arar, ben gelemiyorum, işi bırakıyorum der... İnanılmaz tiplerle inanılmaz hikâyeler yaşamıştım, onların kombini diyebiliriz Eylül'e. Burada da Öykü Naz'la denk gelişimiz tamamen tesadüf oldu ve bence müthiş iş çıkarıyor. Aklımdakinden çok daha iyi bir Eylül karakteri canlandırıyor. Yaşı küçük olduğu ve bu insanlarla çok yakın olduğu için müthiş anlattı karakteri. İkinci sezonu Öykü'yü hayal ederek, Öykü'nün oynadığı Eylül'ü hayal ederek yazdım. Bana çok yardımcı oldu bu konuda.

Ben de onu soracaktım, oyuncularla şekillenen hikâyeler oldu mu? Güçlü oyuncular çünkü, mutlaka olmuştur diye düşünüyorum.

Evet, oluyor. Biz zaten çok şanslıyız. İlk sezonda Emre Erdoğan'la şunu konuşuyorduk: Ben oyuncu değilim, dolayısıyla yanımdaki insanların gerçekten iyi oyuncu olması gerekiyor ki bu işin altından iyi bir şekilde kalkalım. Bu konuda çok şanslıyız gerçekten.

İlk sezonda Deniz mimarlığı bıraktı ve Bonkis'i açtı, dükkânı ayakta tutmaya çalışıyor ve o sırada da olaylar geliyor. İlk sezon ne ifade ediyor senin için, nasıl bir yerde duruyor?

İlk sezon benim için çok stresli ve heyecanlıydı çünkü hayatımda ilk defa set gördüm, ilk defa oyunculuk yaptım. Yazdığım şeyi başkalarının ağzından duyduğum zamanki heyecanım, şokum, hepsi bir aradaydı. O yüzden benim için kaotik geçti. Heyecandan bazen ne yaptığımı bilemiyordum ama izledikten sonra aslında tam olarak vermek istediğim şeyi vermişim diye düşünüyorum. Bir şekilde tadını aldım mevzunun. O yüzden benim için yeri çok önemli. İkinci sezonu yazarken artık sette neler olacağını, tüm bunların ekranda nasıl görüneceğini, yazdığım şeyin neye dönüşeceğini bilerek hareket ettim. İkinci sezonda artık oyunculuşumda da rahatlamıştım, o yüzden gerçekten birinci sezon bana bu işle ilgili hayatım boyunca yapacağım her şeyi öğretti diyebilirim.

Tekrar her şeyi bırakıp radikal bir değişim yapmaya cesaretin var mı?

Onu kaybedersem yaşayamam gibi geliyor. İşil bana bir keresinde şöyle demişti: "Bir süre görüşmeyeceğiz, sonra arayıp doktor olduğunu söyleyeceksin diye aklım çıkıyor." (Gülüyor) Hep bir deneme ve başka neler yapılabilir acaba arzusu var bende.

Hayatındaki standardı bozmak korkutmuyor mu seni? Çocuk da var. Bir kadın olarak o da seni tutmuyor mu, bu cesareti koruyabiliyor musun?

Tabii ki otuzlu yaşların başındaki kadar cesur olabileceğimi zannetmiyorum artık 37 yaşındayken ama bence hep içimde o. Geçen hafta kendimi Bodrum'dan ev bakarken buldum. Ne alaka, çocuğun okula gidiyor! Dedğin gibi, mantıklı düşünen insanların yapmayacağı şeyler benim içimden hep bir dürtü olarak geliyor ama çocuk tabii bağlayıcı bir faktör. Bu hayalleri kurarken artık onu da düşünmek zorundasın. Her şey o kadar kolay harekete geçemeyebilir ama bu, hayal kurmayacağız anlamına gelmiyor.

Peki, geldik ikinci sezona. "Feminist pavyon"la başlıyoruz. Bir feminist pavyon anısı var, aslında olmayan bir anı. Feminist pavyonu yapmaya ve aynı zamanda yapmamaya nasıl karar verdin?

Orada anlatmak istediğim şey, bu kızın istediği her şeyi yapmak için sonuna kadar gidebileceği. Bunu biliyoruz ama bir noktada hikâyeyi mantık çerçevesinden sarsarak başka bir tarafa yönlendirmek istemiyorum çünkü ikinci sezonda aslında anlatacağımız başka bir şey var ama bence birinci bölümde Deniz'in neler yapabileceğine dair bir şey görmek iyi oldu. Seyirci, evet, ben manyak bir maceraya çıkıyorum yani bu karakter her şeyi yapabilir, dedi. Kendi rüyasının gerçek olduğuna inanıyor, düşünsene, o absürtlüklerin farkında değil. Sevgilisi diyor ki, hayatım yok böyle bir şey, Deniz utanıyor, bozuluyor... Yani o benim için önemli, onun zihninde dolaşmak. Orada mesela en zor anda arkadaşlarının yanında olmadığını düşünüyor, orada Deniz'in bilinçaltında neler yaşadığını görüyoruz ve hoşuma gidiyor sezona böyle bir başlangıç yapmak.

Feminist pavyon harika bir fikir bu arada...

O kadar eğlendik ki. Harun her şarkısını bitirdiğinde "Aaaa" diye sesler çıkıyor. Abi, dizi çekiyoruz. (Gülüyor) Gazino değil burası, bu kadar kaptıramazsınız. Oyuncular, figüranlar, herkes üzülüyor. Neyse bir daha başlayacak şarkı nasıl olsa diye umutlanıyorduk. Çok eğlenceliydi. Öyle bir ortam olsa gitmez miyiz ya?

Tabii ki. Şahane eğlenceli bir ortam. Mekân neresi?

Pink Mama. Kapanmış galiba. Harbiye'deydi. Her şey zaten pembe. Görünce, işte burası dedim, hiçbir şey eklememize gerek yok. Feminist pavyon diyorsun görünce.

Deniz'in yeni bir maceraya atıldığını görüyoruz. Kendi deyimiyle artık başarısızlıklar, hatalar, batırmalar geride kaldı. Söylemekle oluyor mu bu? Deniz ikinci sezonda bir şeyler başarabiliyor mu?

Deniz'in aslında en iyi başardığı şey, bu sezonda biraz değişmeyi başarmak yani artık kaybeden modundan çıkıp hayır abi, artık bu kadarını da kabul edemeyiz, başaracağız hırsını nihayet elde etmesi hoşuma gidiyor. İlla maddesel bir şey elde etmek gerekmiyor, ufacak bir aydınlanma bile hikâyenin sonunda tatlı geliyor. Ben de oradan yola çıktım. Deniz bu sefer gerçekten bir şey elde etsin ama kendi içinde bir şey bulsun. İşte o "dark side" meselesi oradan çıkıyor zaten. Eskiden içinde olan, o hırslanıp kendini yedirmeme kararı. Biraz komik olsun diye yazdığım o "dark side" durumu belli ki Deniz'in önceki hayatında varmış, o motivasyonu ve hırsı yıllar içinde kaybetmiş. Hayat onu almış götürmüş, şimdi tekrar o halini hatırlaması hoşuma gidiyor hikâyenin geldiği noktada açıkçası.

Bir yol aşkı hikâyesi de izliyoruz. "Hoca"yla yaşadıklarından sonra "dark side"a geçiyor Deniz. Kadınlara, erkeklere, ilişkilere dair neler söylüyor Deniz'in Hoca'yla yaşadıkları?

Aşk konusunda pembe hayaller kurmayan, çok sert ve gerçekçi bir dönemde yazdım onu, tam boşanma arifesinde olduğum bir süreçte. Bu gerçek aşk olayına, ayaklarım yerden kesildi meselesine o kadar inanıyoruz ki belki de böyle bir şey yoktur ve buna ihtiyacımız da yoktur diye düşündüm. İlla kendimize bunun şartını koşmasak mı acaba gibi bir şey anlatmaya çalışıyorum hikâyede, bilmiyorum geçiyor mu karşı tarafa. Çünkü bu *ghosting* meselesi vs. bekâr arkadaşlarımdan o kadar çok dinledim ki bunları... İnanılmaz şekilde bir mesajla ortadan kaybolan adamlar, seviştikten sonra asla telefonuna ulaşamadığın adamlar, bunların hiçbirini anlatılmıyor. Dizilerde hep gerçek aşk şudur gibi şeylerden artık midem bulandı benim. O yüzden, gerçek aşk falan yok abi bu dizide, dedim. Ve oradaki ters köşe hoşuma gidiyor, gerçekten ayaklarım yerden kesildi derken bir anda yerle bir oluşu, bu sezonda en sevdiğim noktalardan biri aslında.

Aslında Deniz'in gerçeğe yakın bir ilişkisi var yani stabil bir hayat şansı var, yeni bir hayat için bir şansı var: Berlin. Fakat bunu istemiyor, elinin tersiyle itiyor. Onur'u gerçekten sevmediği için mi yoksa Bonkis'i bırakmadığı için mi?

Bence artık Onur'la geldikleri noktada birbirini çok seven iki insan ama o tutku eksikliği Deniz'i hep başka bir şey aramaya sürüklüyor. Onur bunu kabullenip hayatına devam edebilen bir adam ama Deniz için yeterli değil bu ve bir dürtü onu başka bir şeyler var diye itiyor. Bir yandan o tutku eksikliğini Bonkis kapatıyor Deniz'in. Bonkis en büyük tutkusu, özgür yaşamak, yeni şeyler yapabilmek, arkadaşlarıyla çabalayıp başarıma duygusu... Bonkis'i bırakmayı göze alamıyor yani. Özberk diyor ya, Bonkissiz hayat bok gibiymiş, diye. Bonkis'in boşluğu çok koyuyor Deniz'e ve diyor kii Onurcuğum kusura bakma, evet, bana bir şans veriyorsun ama bir yandan da o yaptığı öküzcü evlilik teklifiyle hatlar kopuyor. Yani hadi kardeşim hoşça kal, diyecek gücü buluyor.

Deniz'in manevi ve hatta maddi bir başarısı da var aslında. İçimizin yağlarını eriten bir zafer, Kripton'a, Kripton karakterlerine karşı. Bu hikâye nasıl ortaya çıktı?

O Kripton karakterleri hayatımızın her yerinde

var. Siz bir şey yapmaya çalışırken sizden çok çok daha iyisini havalı bir şekilde yapan ya da yapmasa bile öyle gösteren kişiler. Benim dünyamda da var, benden çok daha iyi senaryo yazar, benden çok daha havalı insanlar tarafından sürekli, "Bu böyle olmaz ya hadi neyse, bak doğrusunu görmek istiyorsan şuraya gel," gibi şeylerle karşılaşıyoruz. Herkes her şeyi aynı seviyede yapmak zorunda değil ki. Bir şey yapmak için en iyisini yapman gerekmiyor. Bonkis de böyle bir şey, onlar da patates-hamburger satabiliyorlar, sizin gibi falanlı filanlı soslu bir şey yapmıyor olabilirler. Ama işte herkesin birbirini aşağılaması sinir olduğum bir şey ve o Kripton karakterlerini o kadar gerçek buluyorum ki, oynayan arkadaşlar da üstüne koydular. Gülmekten ölüyorduk. O yüzden onlara karşı minik de olsa bir zafer kazanması herkeste, "Oh be, işte bu!" hissi yarattı bir şekilde.

Evet, Deniz bir zafer kazandı ama Bonkis parasını alamadı çünkü ilk sezonda izlediğimiz Yorgo yine iş başında. Üçüncü sezonda yine bu hikâyeyi izleyeceğiz sanırım. Yorgo nasıl bir karakter, önemi nedir? Üçüncü sezonla ilgili neler söyleyebilirsiniz bize?

Üçüncü sezonda bu hikâye devam edecek

evet, Deniz peşini bırakmayacak ama gerçekten nereye kadar gidebilir, sınırları nerede bitecek ben de bilmiyorum, yazarken göreceğim. Yorgo, Deniz'in hayatındaki talihsizlikleri temsil ediyor. Yani bir şey tam olacak derken denk geldiğimiz o şanssızlığı, bahtsızlığı temsil ediyor aslında. Hepimizin hayatında olduğunu düşündüğüm bir şey. Burada da Yorgo düşman, kötü karakter var yani dizide. Aslında hiç olacak bir şey değil, bu kadar gerçekçi kurmaya çalıştığım bir dünyada ama ben seviyorum böyle bir ayaklı felaketin etrafta dolaşma hissini. Bir de ilk sezonda Deniz asla anlamak istemiyordu, "Nasıl yani, kardeşimmiş, niye kötü davranıyorsunuz ona hâlâ?" diyordu çünkü bu kadar kötülüğü idrak edebilecek bir insan değil aslında, temiz kalpli bir kadın Deniz. İkinci sezonda kötü insanların da varlığını ve onun hayatına etkileri olabileceğini kabul etti artık, şimdi üçüncü sezonda da bununla savaşıyor.

Ben de herkes gibi merakla bekliyorum gerçekten. *Bonkis* çok sevildi, özellikle de kadın izleyiciler arasında. Başarısını neye bağlıyorsunuz? Nasıl bir boşluğu doldurdu sençe?

Maalesef klişe işleri izlemekten sıkıldık herhalde kendi dilimizde. İnsan böyle kendi ülkesinden, kendi çevresinden de modern hikâyeler,

klişeye düşmeyen şeyler görmek istiyor. Bir de aslında bence sevilmesinin sebebi basitliği. Yaşadığımız hayatı anlatıyor, şakalar bunun içinden çıkıyor, samimi bir şey var ortada. Kendimi öveceğim şimdi birazcık ama (gülüyor) benim normal hayatta da şaka dilim böyledir, hep en basit şeylerin üzerinden giderek geysik yapmayı seven bir insanım, kendi kendime de çok gülerim böyle basit şeylere. Bence o samimiyet de insanların hoşuna gidiyor, aşırı karikatür tipler, garip olaylar olmuyor gülmek için. Dümdüz, basit şeylere güldürüyor *Bonkis*. Kadın karakteri özgürce, kafasına göre takılırken izlemeyeli de uzun zaman olmuştu. Kadınlar bu yüzden de seviyorlar. Ne bileyim, seks yapıyor, flört ediyor, içki içiyor, kimseye müdanası yok, aslında olmak istediğimiz kişinin, rahatça yaşamak istediğimiz hayatın yakınımızda olduğunun da göstergesi. O yüzden de sevilir diye düşünüyorum, gerçekten tarikat gibi olduk, "Kimiz abi biz!" diye mesajlar geliyor sürekli. "Bonkis kırmızı çizgimizdir," diyorlar. (Gülüyor) Bunun yanında beğenmeyenler de var, o da olacaktı her zaman ama ben çok memnunum insanların tatlı tepkilerinden. Birliktelik hissi geliyor, özlediğimiz bir şey bu bence son yıllarda. Çok umutsuz ve mutsuz yaşıyoruz. Bence güzel gidiyor *Bonkis*, umarım ailemiz daha da büyür.

Dümdüz, basit şeylere güldürüyor *Bonkis*. Kadın karakteri özgürce, kafasına göre takılırken izlemeyeli de uzun zaman olmuştu. Kadınlar bu yüzden de de seviyorlar. Ne bileyim, seks yapıyor, flört ediyor, içki içiyor, kimseye müdanası yok, aslında olmak istediğimiz kişinin, rahatça yaşamak istediğimiz hayatın yakınımızda olduğunun da göstergesi.

Şimdi biraz işin teknik kısmından bahsetmek istiyorum. Hem yazıyorsun hem oynuyorsun, bu nasıl bir tecrübe? Kendin için replikler yazarken Deniz'in aklına girebiliyor musun? Zorlanıyor musun?

Yazarken oyunculuk kısmını hiç dikkate almıyorum, o ikisini ayırmayı öğrendim artık ilk sezondan sonra. Masada yazar var ve esas olan hikâye. Önce hikâye kuruyorum, bu hikâyede gitmek istediğim yer neresi, ona bakıyorum. O sahne nasıl çekilir, oyuncu bunu nasıl yapar, onları hiç düşünmeden fütursuzca yazıyorum. Yazı işi bittikten sonra artık yazar terk ediyor ortamı. Provalarda, yönetmenle tartışmalarda artık tamamen oyuncuyum. Replikleri okurken ilk defa okuyormuş gibi hissediyorum, üzerine çalışıyorum. Bunu yapmamı sağlayan çok iyi bir oyuncu koçum var, Süreyya Güzel'le çalışıyorum iki sezondur. O da her provamızın başında, "Yazar gitsin, onu burada istemiyorum," diyor. Onu dışarıda bırakmadan olmuyor, daha doğrusu böylesi daha kolay oluyor. O yüzden gerçekten İlgin'i yazarken de yazar onu hayal ediyor, Deniz'i yazarken de yazar onu hayali ediyor, o iki karakteri birbirinden ayırmak çok önemli, çok zor. İlk sezonda çok zorlamıştım şimdi artık pratiğim oturdu.

Oyuncu olarak doğaçlama yaptığın anlar oluyor mu?

Oluyor. İlk sezon daha çok olmuştu çünkü o zaman oyunculuk pratiğim olmadığı için ihtiyaç duyuyordum buna. Karakteri o kadar iyi tanıyorum ki orada söyleyebileceği alternatif şeyler ağızımdan çıkıveriyordu. İkinci sezonda daha az yapmaya başladım bunu. Oyuncu olarak ilerledikçe, mesleği daha iyi kavradıkça aslında doğaçlamanın komedide iyi bir şey olmadığını anlıyorsun çünkü oradaki minicik bir ritim aksaklığı bir sonraki *punch line*'i kaydırabiliyor. O yüzden senaryoya bağlı kalmak çok önemli. Ama üçlü sahnelerimizde, özellikle Öykü, Sergen ve benim birlikte olduğumuz sahnelerde çok fazla yeni ürün çıkabiliyor. Bir anda araya yeni bir replik girebiliyor. O zaman kaydı hemen durduruyoruz, bunu böyle mi yapsak, yapalım mı, hocaya soralım diyoruz. Yani o an çıkan bir şey bile olsa üzerinde çalışıp öyle devam ediyoruz.

Konusu gelmişken set ortamını da merak ediyorum. En eğlendiğin, en zorlandığın sahnelerden bahsedebilir misin biraz?

Set ortamı çok eğlenceli geçiyor çünkü Sergen var. Sağ olsun, kendisi tam bir ayaklı eğlence makinesi. Hep pozitif enerji, bir de sinerjimiz çok tutuyor. Oyuncuların hiçbiri de kendi halinde takılmak istemediği için sürekli parti havasındayız. Hep birlikteyiz. Tek karavanda bütün oyuncular birlikte oturuyoruz. Sette çalışanlar, herkes birbiriyle arkadaş. Çok eğlenceli geçiyor ama çok zorlandığımız günler oluyor. Mesela Bozcaada festival sahnelerinde aşırı zorlandık, öyle bir rüzgârı hatımda görmedim. Tam bir sahneyi on kere oynamışsın, rüzgârdan dolayı bir şey uçuyor, bir daha, bir daha çekiyoruz. O kısımlar çok yorucu olabiliyor. Karavanlı sahnelerde çok eğlendik. Üçüncü bölümde bir benzinci sahnemiz var, Sergen'in Allaha sığındığı. (Gülüyor) Aşırı gülüyorum hâlâ ona. Benim yoga sahnesinde meditasyon yaptığım an da öyle. Her planda başkası gülüyor, yönetmen güldüğü için kayıt durdurduğumuz oldu yahu! (Gülüyor) Kime baksam gözleri yaşararak, titreyerek bana bakıyor.

Şahane bir sahne o. İlgin da çok komik orada.

Orada mesela doğaçlama gittim tamamen, ne diyeceğimi bir türlü oturtamadım kafamda çünkü. Yoda falan diyorum aralarda, neler diyorum. (Gülüyor) İlkinde Vildan, "Eyvah! Nasıl çekeceğiz bu sahneyi?" dedi. Her seferinde gerçekten güldü, her seferinde katılarak güldü. Seda Akman da karşımda, aynı şeyleri söylüyor. Sonra yönetmen, herkes güleceği kadar gülsün dedi. Bir de hava o kadar sıcaktı ki.

Bir de şunu merak ediyorum, *Bonkis* sürecinde tam ya da yarım seks oldu mu?

(Gülüyor) Sette olan sette kalır.

Kafede oldu mu peki? Bu arada bu yarım seks olayı literatürümüze girdi, biz kullanıyoruz artık. Bazı şeylerin karşılığı artık yarım seks oldu.

Olmadı ya. Setlerde böyle şeyler oluyor diyorlar ama bizim sette olmadı. Bence fırsat olmamıştır, o kadar hızlı çalışıyorsun ki, günde on altı saat. Pestil gibi uyuyoruz. Yapan olduysa da arkadaşlar buradan size sesleniyorum, helal olsun yani. Ben fosur fosur uyudum her gece. (Gülüyor)

Şu an ne üzerine çalışıyorsun, ileriki dönem için planların ne? Başka türde yazmayı düşünüyor musun mesela?

Bir senedir kafamda dönen, hayal ettiğim ama *Bonkis* yüzünden bir türlü fırsat bulamadığım bir hikâyem var aslında. O kara komedi, *Bonkis* kadar komedi değil ama içinde kara mizah barındıran bir hikâye. Geçen gün arkadaşşıma anlatırken, "Benzer bir kadının başka bir hikâyesi," dedim. Tam olarak öyle aslında. Yine bizim dünyamızdan, başına talihsizlikler gelen ve başka bir şey yapmayı tercih eden enteresan bir kadın hayalim var. Onunla ilgili bir hikâye yazmak istiyorum ama senaryo mu olacak bilmiyorum, roman bile olabilir. Çok fazla plan yapmıyorum aslında, öyle hırslarım yok, hadi bir film yazayım, hadi bir dizi daha yazayım gibi.

Şimdi seninle bir oyun oynamak istiyorum.

Ya neymiş oyun, çok merak ettim!

İkinci sezondan Deniz'e ait üç replik seçtim. Bunları sana soracağım, hangi sahnede söylediğini hatırlayabilir misin, üzerine muhabbet döndürürüz.

Ooo! Tamam, çok eğlenceli. Umarım hatırlarım.

O zaman başlıyorum. İlk replik: "Halbuki ben tamamen hislerime dayanarak seçmişim. Hislerim de genel olarak bok gibidir zaten."

(Gülüyor) Feminist pavyon.

Peki, ikinci cümleye geçiyorum. "Hayatta neleri eksik yaptığını anlıyorsun, öyle bir ekşilik."

Acur turşusu. (Gülüyor)

Göründüğü kadar güzel miydi o acur turşusu gerçekten?

Evet, çok iyiydi. Orası çok güzel bir yoga kampı. Her şey taze taze. Deniz'in turşu yiyip hayatı közdüğünü zannettiği müthiş an.

O zaman son replik: "Yoksa mevzu çıkacak. Mevzu çıkmasını istiyor muyuz? İstemiyoruz."

Bekçiye kafa tutan Deniz. (Gülüyor)

Evet, feribot sahnesi. Orada nasıl bir alana giriyor Deniz? Nasıl kurdun oraları?

"Dark Side Deniz" diye ayrı çalışma seanslarımız oldu. Bir de diziyi karışık çekiyoruz, sıralı çekmiyoruz. O yüzden dark side'a gir, normale dön, benim için biraz zor oldu açıkçası. Ama işte o noktada yönetmen Michael o kadar titiz çalıştı ve her şeyi o kadar sıkı takip etti ki çok yardımcı oldu bana. Epey çalıştık bunun üzerine. Bir ay prova yaptık. Ondan önce 15 gün kadar da Süreyya'yla çalıştık. Sonra izleyince de hoşuma gitti, başardığımı düşünüyorum, o bakışların değişmesi... Onları yapabildiğim diye düşünüyorum. Eğlenceliydi öyle bir tipi oynamak da. Sessiz psikopat.

Çok çok eğlenceli gerçekten. Bir de yol hikâyesi, yaz mevsimi izlemek de çok iyi geldi. Çok keyifliydi. Hepinizin emeğine sağlık. Umarım devam eder, başka projelerini de izleriz.

Beğendiğinize çok sevindim gerçekten, çok mutlu oldum sizden bunu duyduğuma.

Ama fazla beklemek istemiyoruz, keşke senede iki part atabilsen. Tabii bunu söylemesi kolay muhtemelen.

Hadi bakalım, belki bu sene daha çok bölüm çekeriz, öyle bir şey olabilir.

221B

TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK POLİSİYE KÜLTÜR DERGİSİ

221B

mylosyayingrubu.com

/221bdergi

/221bdergi

/221bdergi

CEREN

KOÇ

RÖPORTAJ **EZGİ ÖZCAN**
FOTOĞRAFLAR **YUSUF CANÖZ**

Televizyon dizileri genellikle çok yakışan veya yakıştırılan bir çiftin maceraları ekseninde döner. Haliyle en çok konuşulan hep başroller olur. Ama ben, dizilerde samimi oyunculuklarıyla göz dolduran “yan” karakterleri izlemeyi, oyuncularını keşfedip tanımayı hep daha çok severim. *Aşk Mantık İntikam*’da uzun süredir epey güldüren ara oyunlarıyla, doğal mimikleriyle dikkatimi çeken Ceren Koç’u tanımaya hevesliydim. Hayat verdiği Elif karakteriyle, mesleki macerasıyla, hayata dair hisleriyle ve gülümseten cevaplarıyla huzurlarınızda.

Yıldız Teknik Üniversitesi İstatistik Bölümü'nden mezun olmuşsun ve sonrasında oyunculuk eğitimi almak için Kadir Has Üniversitesi'ne eğitim almışsın. Gelecek planlarını cesur bir kararla değiştirmişsin gibi duruyor. Zor olmadı mı bu kararı almak? Nasıl bir süreçten geçtin bu değişimi yaşarken?

İstatistik bölümünde okuyordum, evet ama bitirmedim o okulu. Kampüsüm Davutpaşa'daydı, ben Beşiktaş'taki kampüse tiyatro yapmaya girdim. Sonra okurken dizi yaptım zaten, ikinci senemden itibaren de bölümün kapısından geçmedim. Ailem hep bir gün bitireceğime inandı. Bense sahnede Bülent Emin Yarar'ı izlemiştim, onun peşinden Kadir Has'ta tiyatro okumanın hayallerini kurmaya başladım. Evet, cesur bir karar ama mutsuz olduğun yerde bir gün iyi olacağına inanarak durmak hayat anlayışında yok.

Ailen ya da yakın çevren hayatındaki bu büyük makas değişimine nasıl tepki verdi? Endişelendiler mi cesaretlendirdiler mi?

Bir tek babam destekledi beni, büyük ailem de dahil diğerleri sınıırım önce ilgi çekmeye çalıştığımı düşündüler ki haksız da değiller, belki oyuncu olmak istememin görünür olmak istememle çok ilgisi var. Babam gençliğinde de ailesinden gizli Galatasaray seçmelerine katılmış, futbolcu olmak için. İlk ona anlattım, birkaç yıl istatistikte debelendikten sonra, güzel bir küfür de ilâştirek cümleye, git istediğin bölümü oku, ben senin arkanadayım, dedi. (Gülüyor) Anneciğimi ikna etmem uzun sürdü tabii ama ben konservatuar sınavına girerken istatistikteki kaydımı çoktan sildirmiştim, yoksa kazanamam, gemileri yakmam lazım diye düşünmüştüm, nasıl darlanmışsam! Haberleri vardı bu durumdan, engel olmaya çalışmadılar. Bir yerden sonra da başka çareleri kalmadı, mecburi destek. Şimdi en büyük destekçim, eleştirel olarak da mental olarak da annem.

Peki, hayatını oyunculuk yoluna soktuğundan beri nasıl hissediyorsun? İstatistik okurken nasıl hissediyordun?

İstatistik okurken kendimi inanılmaz değişsiz hissediyordum, derslerde hocalarla dalga geçiyordum hep, halbuki kendi mutsuzluğumdan. Tiyatro yaparken ya da setteyken çok mutlu oluyordum, her aldığım övgüyü babama anlatıyordum. Şimdi kendime bakınca aferin diyorum, tutkumun peşinden koştuğum için. Türkiye'de oyuncu olmak çok zor, taşıkardi eşliğinde hayatlara sahibiz birçoğumuz, bazı dönemler anksiyeteyi çok azdırıyor ama hiç pişman olmadım. Harika hikâyelere şahit oldum, mesleğim sayesinde insan olmanın içinden geçiyorum, kendimi daha iyi tanıyorum, çocuk beni yitirmiyorum.

Elif karakterini canlandırırken epey keyif aldığını gözlemliyorum, Elif'i hiç bilmeyen, tanımayan birine anlatman gerekse nasıl anlatırdın?

Elif'im ya! İronik bir tarafı var bence Elif'in, öyle bir anneyle büyümek birçok şeye mesafeli durmasına yol açmış, annesinin yanında sağduyulu olmak zorunda kalmış. Ozan da Elif de sanki Zümrüt'ün çocuklukları yüzünden hiç çocuk olamamışlar gibi. Bir taraftan sessiz, kinayeli, yaşadığı şeyler karşısında göz deviren biriyken bir anda insanı sekize katlayabilir sanki, bunu da genelde Eko'ya yaşıyor maalesef, Korfalı geni n'aparsın! (Gülüyor) Bir de annesine inat, müzisyen olmasına bayılıyorum.

Ceren Koç, gündelik hayatında Elif'le karşılaşp tanışsa iyi anlaşır mıydı?

Gündelik hayatta daha sakın görünüp benim yanımda olduğu halini yansıtabilen çok arkadaşım var, hoşuma gidiyor bu durum. Elif de o arkadaşlarımdan biri olurdu sınıırım, saçma sapan şeylere gülerdik birlikte. Bu kadar akıllı olup aşk için dengesiz kararlar almasına biraz kurulabilirdim ama eminim rahat bırakmazdım.

Esra'yla Ozan'ın ilişkisine dahil olurken pek görmüyoruz Elif'i, dahil olsaydı onlara ne söylerdi?

Evet, keşke daha çok iletişimi olabilseydi Elif'in. Ozan ona bir taraftan da babalık yapmış sanki, o yüzden sırdaşlık konusunda eksikleri var bu kardeşlerin, yine de abisi ona asla kıyamayacağı için Ozan'a en net konuşabilecek kişi Elif bence. Ona öncelikle geçmişteki Esra'yı yalnız bıraktığı için şimdi daha çok çabalaması gerektiğini, küssüp kaçmaktansa kalıp tüm sorumluluğu almasını söylerdi. Elif, aşkı ilk onlarda görmüş, ikisine de çok inanıyor. Esra'ya da kocaman bir "we stan queen" çakardı. (Gülüyor)

Sahneleriniz yoğun olarak Günay Karacaoğlu ile... Onun gibi usta bir oyuncuyla çalışmak nasıl bir deneyim?

Günay harika bir oyuncu, çok akıllı biri ama oynarken güdülerini takip ediyor. Birçok oyuncunun yıllarca öğrenmeye çalıştığı şeyi ben onunla oynarken deneyimliyorum, Bülent Emin Yarar'da hayran olduğum şey Günay'da da var. Bir de çok komik, hiçbir anı kaçırmıyor.

Normalde dalağı sağlam bir oyuncu olarak bildirdim kendimi ama ona sürekli gülüyorum hatta öyle ki 3. bölümden itibaren, "Elif, annesine güler" kabulümüz oldu, o günden beri güle güle oynayabiliyorum sahneleri, öbür türlü çok zor. İnanmayan İlhan'a sorsun, o da benim gibi dayanamıyor ama ona gülmek yasak çünkü o, Ozan Korfalı. (Gülüyor)

A woman with long brown hair, wearing a white and brown plaid short-sleeved dress with a matching belt, is sitting on a dark leather sofa. She is looking towards the camera with a slight smile, her right hand resting on her head. Behind her is a large, ornate painting of a vase filled with various flowers. The scene is lit with warm, golden light, creating a cozy and artistic atmosphere.

KENDİ YUVAMDA HER
GÜN TEHDİDE UĞRAMAYI,
YASAKLARA RAĞMEN YAŞAMAYA
ÇALIŞMAYI KABUL ETMİYORUM.
**DAHA ÇOK ÜRETMEİ, YAZMALI,
KONUŞMALIYIZ. BİRBİRİMİZLE
DAHA SIK GÖRÜŞMELİYİZ BELKİ
DE KALPLERİMİZDEKİ KORKUYU
ANCAK GÖZ GÖZE BAKARAK
YOK EDEBİLİRİZ. GÖZ GÖZE
BAKMANIN TEK YOLU DA SADECE
FİZİKSEL DEĞİL, BİRBİRİMİZİN
İŞLERİNİ İZLEMELİ, ŞARKILARINI
DİNLEMELİ, ŞAKALARINA GÜLMELİ,
HİKÂYESİNE AĞLAMAKLA DA
GERÇEKLEŞEBİLİR. KİM OLURSA
OLSUN ÖTEKİLEŞTİRİLENE, BEN
BURADAYIM DİYEREK MESELA,
ÇÜNKÜ BEN BURADAYIM, SANA
DA İHTİYACIM VAR.**

Partnerin Mehmet Korhan Fırat'la sahnelerinizi prova ederken ya da çekim esnasında yaşadığınız enteresan, komik bir anınız oldu mu?

Genelde orada hata ya da şebeklik yapan ben oluyorum, bence bizim bütün sahnelerimiz enteresan, haliyle komik anlarımız çok. *The Office* dizisinde Jim'in meşhur kameraya bakışları vardır, ben günlük hayatta da bu anları çok kovalarım, kendi kendime sağa sola bakışlar atarım kamera varmış gibi, bu işte Korhan'la orayı hemen yakaladık. Tuhaf durumlar oldukça, biri tuhaf bir şey yaptığında, ki gerçekten çok fazla gerçekleşiyor bunlardan, hemen o anı paylaşıyoruz, bazen sette gerilimin yüksek olduğu anlarda bile biz büyük altı gülmelerle atlatabiliyoruz. Genel olarak *Aşk Mantık İntikam* seti, yönetmeni, oyuncularını, set ekibiyle bu enerjiye yatkın, çalışılması çok keyifli bir yer. Her yer intim şakalarla dolu.

Elif, Eko'yu neden bu kadar çok seviyor? Eko'yla ilgili neler hissediyor?

Elif, Zümrüt'le büyüyen biri olduğu için bir kere Eko ona o kadar da tuhaf gelmiyordu. Büyürken hep sevgiyi aramış, babası küçük yaşta gitmiş, annesi abisine çok düşkün, abisiyle iyi ama onun da hep ya Esra'sı ya şirketi olmuş, haliyle Eko'nun onu koşulsuz şartsız sevmesi Eko'yu herkesten ayırıyor. Eko'nun içindeki çocukla Elif de çocuklaşabiliyor, birlikte eğleniyorlar, bir de Eko, Elif'i hep destekleyen biri, neredeyse sağlam feminist diyeceğim. (Gülüyor) Böyle bir sevgiyi reddetmek Elif'in başarabileceği bir şey değildi zaten.

Bu aralar hayatın nasıl gidiyor? Bize haf-talık rutinininden bahseder misin?

Hayatım çok yoğun bu aralar tabii hem sürekli sete gitmek hem okulda tiyatro eğitmenliğine dair bir sürecim var, bir ekiple oyun da çıkartıyoruz, bana çok az vakit kalıyor. Şikâyet ettiğim hiçbir şey yok, ben biraz işkoluğum, mesleğimi de çok sevince az uyuklu haftalar bana iyi geliyor. Haftanın 4 ya da 5 günü sete gidiyorum, 2 gün repomuz var zaten, hepimiz Maltepe'de çekim yaptığımız mahallede ayrı bir yaşam kurduk gibi, çok tatlı bir mahalle, oldukça şanslıyız. O mahalleden bir kedi sahiplendim mesela, canım Miel, iyi ki denk geldik.

Sete gitmediğin günlerde neler yapıyor-sun? Kendine ayıracak zamanın kalıyor mu?

Kendime her koşulda vakit ayırmaya çalışıyorum. Kedimle vakit geçirmeye çalışıyorum, canım benim çok yalnız kalıyor. Bazen yemek yapmaya bile vaktim olmuyor, evde vakit geçirmeyi de çok severim aynı oranda dışarıda olmayı da. Bu yüzden planlı davranamıyorum, eve gideyim derken aklıma esiyor, bir arkadaşımın yanındayken buluyorum kendimi. Eskiden çok fazla dans etmeye giderdim, şimdi pek enerjim kalmıyor. Onun dışında yalnız sinemaya gitmeye çalışıyorum ya da MUBİ-

sağ olsun, evde o keyfi yaşıyorum. Bu ara spor rutinimi kaybettim, kış da gelince tembellik yapıyorum, mutsuzum bu konuda ama ben kışı başka türlü geçirme yöntemi bilmiyorum. Kışın mutsuz olan biriyim, gün içinde kafam hep ısınmaya, iç mekânlara sığınmaya çalışıyor, yüzümde hep bir hoşnutsuzluk ifadesi, çok üşümek zor. Aralık, ocak, şubatı atlatınca her şey daha güzel ve heyecan verici.

Gelecek planlarında tiyatro var mı? Sahne çalışması yapmak istiyor musun?

Tiyatro her zaman var, ben sahnede de kamera önünde de hep var olmak istiyorum. Güzel hikâyeler anlatabilmek istiyorum çünkü dünya bu hikâyeler uğruna dönüyor. Tiyatroda bir an geliyor, sahnedeyken seninle seyircinin kalp atışının eşitlendiğini duyumsuyorsun, odadaki herkes seninle bir olmuş, sen aşağı da insan yukarı da çıksan mecbur gelecekler, bu harika bir his. Kamera önü işlerde bunu tatmak çok zor, o yüzden hiçbir zaman tembellik yapıp tiyatroyu erteleyen bir oyuncuya dönüşmek istemiyorum.

Ülkenin ekonomik ve siyasal gidişatında kendini nasıl hissediyor-sun? Hem sokaktaki vatandaş olarak hem de ulusal kanallarda seyirciyle buluşan bir oyuncu olarak neler söylemek istersin?

Kendimi hiç ama hiç güvende hissetmiyorum, artık kaygılanmayı geçtim, akıl sağlığımı korumaya çalışıyorum, gündemden kaçmaya çalışıyorum mesela ama mümkün değil. Evimde, sokağımda, cüzdanimda, insanların gözlerinde, artık gülemeyen yüzlerinde ülkeyi sürekli hissediyorum. Bunu kabul etmiyorum, kendi yuvamda her gün tehdide uğramayı, yasaklara rağmen yaşamaya çalışmayı kabul etmiyorum. Daha çok üretmeli, yazmalı, konuşmalıyız. Birbirimizle daha sık görüşmeliyiz belki de kalplerimizdeki korkuyu ancak göz göze bakarak yok edebiliriz. Göz göze bakmanın tek yolu da sadece fiziksel değil, birbirimizin işlerini izlemek, şarkılarını dinlemek, şakalarına gülmek, hikâyesine ağlamakla da gerçekleşebilir. Kim olursa olsun ötekileştirilene, ben buradayım diyerek mesela, çünkü ben buradayım, sana da ihtiyacım var.

Genç bir kadın olarak nasıl bir ülke hayal ediyorsun? Hayallerini bizimle paylaşır mısın?

BEN SAHNEDE DE KAMERA ÖNÜNDE DE HEP VAR OLMAK İSTİYORUM. GÜZEL HİKÂYELER ANLATABİLMEK İSTİYORUM ÇÜNKÜ DÜNYA BU HİKÂYELER UĞRUNA DÖNÜYOR. TİYATRODA BİR AN GELİYOR, SAHNEDEYKEN SENİNLE SEYİRCİNİN KALP ATIŞININ EŞİTLENDİĞİNİ DUYUMSUYORSUN, ODADAKİ HERKES SENİNLE BİR OLMUŞ, SEN AŞAĞI DA İNSEN YUKARI DA ÇIKSAN MECBUR GELECEKLER, BU HARİKA BİR HİS. KAMERA ÖNÜ İŞLERDE BUNU TATMAK ÇOK ZOR, O YÜZDEN HİÇBİR ZAMAN TEMBELLİK YAPIP TİYATROYU ERTELEYEN BİR OYUNCUYA DÖNÜŞMEK İSTEMİYORUM.

Sokaklarında özgürce dolaşabildiğim, istediğimi giyip istediğimi yiyip içebildiğim bir ülke hayal ediyorum, basit yaşamsal istekler yani. Üretebilmek istiyorum. Sesim sözüm duyulsun; bir gün o adam tarafından öldürülür müyüm acaba diye düşünmeden aşkıma yaşayabilmek istiyorum; maruz kaldığım travmaları iyileştirmeye çalışmaktansa özgürce flörtleşebilmek, paylaşabilmek, kadınlığımı dilediğim şekilde kendi yolumla yaşayabilmek istiyorum. Susmayalım bitsin istiyorum.

Elinde imkân olsa mesleğinle ya da bağlantılı sanat dallarıyla ilgili bir projeye geçirmek istesen bu proje ne olurdu?

Greta Gerwig gibi, Phoebe Waller-Bridge gibi, yazdığım işleri yapmayı çok isterim. Bol bol kadın hikâyesi anlatmayı, aile yapısını irdeleyen işler yapmayı çok isterim. Yazdığım bir oyun var, kendi modern tragedya olarak bir gün hayata geçebilsin isterim. Benim derdim var, evrene bırakmazsam patlayacağım cümlelerim var, bir de yaşayıp da hiç anlayamadığım, başıma gelen bazı olaylar var, buralardan beslenen işler yapmayı, oynamayı ya da çekmeyi çok istiyorum. Bolca para kazanmak gerekiyor galiba bunun için maalesef.

Son dönemde hangi yerli/yabancı dizeleri izledin? Episode okurlarına hangilerini tavsiye etmek istersin?

Ben bir dizi canavarıyım, çok keyif alıyorum dizi izlemekten. Birçok işi izlemişimdir, önerilerime güvenen çok arkadaşım var. Şu an ise yine dön dolaş *The Office* izliyorum beşinciye falan belki de, en sevdiğim iş galiba, çok zekice hayata geçirilmiş, yaşasın. Paralelinde *Gibi* ve Devin Özgür Çınar'ın yazdığı *10 Bin Adım*'ı izliyorum, ikisi de şu an ülkedeki en başarılı işlerden, oldukça gerçek, keyifli, komik ve tuhaf. Onun dışında klasik listem var zaten, hemen ilüştireyim şuraya: *Six Feet Under*, *Horace & Pete*, *Fleabag*, *Ramy*, *BoJack Horseman*, *Girls*, *Love*, *Succession*, *Anne with an E*, *How to with John Wilson*, *Pushing Daisies*. Of, böyle böyle uzar bu liste, hepsinin nedeni de farklı! Mesela *Girls* inanılmaz bir yere sahip bende ve birçok kadın arkadaşımda, mutlaka izlensin derim. Bana modunu söyle, sana ne izlemen gerektiğini söyleyeyim. (Gülüyor)